

1st February 1966] [Srimathi Jothi Vencatachellum]

Indian and Indigenous Systems of Medicine and, if necessary, a Bill to suitably amend the Madras Medical Registration Act, 1914, be brought forward.

Action is being taken to draft separate Bills on the lines of the recommendations made by the Joint Select Committee. It has therefore become necessary to withdraw the Madras Medical Practitioners Bill already introduced in the Legislature. I therefore, beg leave of the House to move that the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965) already introduced in this Assembly be permitted to be withdrawn.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the withdrawal of the Madras Medical Practitioners Bill, 1965 (L.A. Bill No. 22 of 1965).’

The motion was put and carried and the Bill was withdrawn.

(2) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT)
BILL, 1966.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.

MR. SPEAKER: The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1966.’

The motion was put and carried and leave was granted.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER: The Bill is introduced.

(3) THE MADRAS UNIVERSITY (AMENDMENT) BILL, 1965
(L.A. BILL NO. 42 OF 1965.)

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.’

Sir, as the hon. Members are aware, this Bill was introduced in the Assembly on the 10th November 1965. Subsequently, with the concurrence of the Legislative Council, the Bill was referred to a Joint Select Committee. The Committee considered the Bill in detail and submitted its report together with a copy of the Bill as revised by it.

I shall briefly explain the important changes which the Joint Select Committee has made in the Bill.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [1st February 1966]

The Committee has decided that the preamble to the parent Act should not be omitted as originally proposed but that it should be retained with suitable modifications. The preamble has been revised accordingly.

The Committee has made certain changes in the composition of the Senate. Instead of giving representation to the Mayor, Municipal Corporation of Madras as an ex-officio Member of the Senate, the Joint Select Committee has recommended that provision may be made for the election of a Councillor by the Councillors of the Corporation.

Another important decision of the Joint Select Committee is that the practice relating to the grant of life membership to donors may be dispensed with. Accordingly, it has recommended the deletion of the provision relating to the life membership of persons making a donation of not less than Rs. 50,000. Clause 13 of the Bill has been suitably amended to provide that all persons who have made a donation of Rs. 25,000 before the date of the commencement of the amending Act shall be life-members of the Senate.

9-30 a.m. The Committee has further decided that the election of the representatives of the M.L.As and M.L.Cs should be in accordance with the system of proportional representation by means of the single transferable vote.

The Committee has also slightly altered the constitution of the Syndicate. According to the original provision out of the five members to be elected to the Syndicate by the members of the Academic Council, four were to be teachers of affiliated colleges and one was to be a person other than a teacher of an affiliated college. The Committee has decided that the fifth member should be a teacher of an approved college.

As regards the placing of the annual accounts and the financial estimates before the Senate, the Committee has suggested that the sub-clause might be recast to make the intention clearer. This has accordingly been done.

The Committee has also altered the constitution of the Academic Council. The Committee has decided that provision should be made for the election of five representatives by the principals of training colleges and five representatives by the teachers of training colleges. It has also decided that in view of this, no further representation need be given to training colleges by virtue of their being professional colleges. As regards approved colleges, the representation has been increased from two to three. Out of the three, two are to represent colleges providing courses of study for admission to the examinations for titles and diplomas of the University and the remaining one to represent colleges providing courses of study for admission to the Pre-University Examination.

1st February 1966] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Provision has been made for the election of one teacher from each of the affiliated colleges other than post-graduate, professional and training colleges.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பல்கலைக்கழகத் திருத்த மசோதா பற்றி சில கருத்துக்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். சொல்லப் படும் அடிப்படையான குறைபாடு என்னவென்றால், பல்கலைக்கழகத்தின் உரிமை பாதிக்கப்படுகிறது, அந்த முறையில் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுகிறது என்பது. பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை உண்டு. உரிமை பாதிக்கப்படக் கூடாது, அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது, பல்கலைக்கழக விவகாரங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடிய அளவில்தான் திருத்தங்கள் வந்திருக்கின்றன என்ற குறைபாடுகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகள் பத்திரிகைகள் மூலம், அதாவது 'லெட்டர்ஸ் டி எடிட்டர்' மூலம்தான் அதிகமாக வருகின்றன. ஆனால், என்னுடைய கருத்து இது தவறுதலான கருத்தேயன்றி வேறில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், இது ஒரு obsession தான். 'பல்கலைக் கழகத்திற்கு உரிமை இருக்கிறது, அதை பாதிக்கும் முறையில் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படித்தான் இருக்கவேண்டும்' என்று தவறான கருத்துக்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். வேறு மாநிலத்தில், பல்கலைக்கழகத் திருத்தச் சட்டம் வந்தபோது சொல்லப்பட்ட குறைபாடுகளையே இப்பவும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டார்களோ, அந்தத் திருத்தம் கூடாது என்பதற்குச் சொன்ன அதே கருத்துக்களை இந்த மசோதாவிற்கும் சிலர் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால், அப்படி வேறு மாநிலத்தில் வேறு பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதற்கும், இந்தச் சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலர் நியமனத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதைப் பற்றி ஒரு கனம் அங்கத்தினர் திருத்தம் கூட நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வைஸ் சான்ஸலரை சான்ஸலரே நியமிக்க வேண்டும் என்றால், அரசாங்கக் கருத்துப்படிதான். கவர்னர் சான்ஸலராக இருந்தால், நியமிப்பார்கள் என்று ஒரு ஆட்சேபம். இங்கே அப்படி பட்ட திருத்தம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், முன்பு இருந்ததையே எடுத்துக் கொள்வோம். செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அவர்களில் ஒருவரை சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்பதுதான். அதற்குப் பதிலாக, செனட் சபை மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஒரு குழு அமைப்பது, ஆங்கிலத்தில் சொன்னால், ஒரு ஹை லெவல் கமிட்டி அமைப்பது; உயர்பதவியில்; பொறுப்புள்ளவர்களை; அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைப்பது, செனட் ஒருவரையும், சிண்டிகேட் ஒருவரையும், சான்ஸலர் ஒருவரையும் நியமிப்பது, இந்த மூன்று பேர்களும் ஒரு குழுவாக அமைந்து அவர்கள் மூன்று பேர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது, அதிலே ஒருவரை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுப்பது என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. செனட் வைஸ் சான்ஸலரை நியமித்தால், தேர்தல் வைக்கப் கூடாது. தேர்தல் என்று வந்தால் அது சிறந்ததுதான், ஜனநாயகத்தில் அது இன்றியமையாததுதான் என்றாலும்—தேர்தலினால் பல விளைவுகள், சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. செனட் சபைக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் குறைவு இருக்கக்கூடாது என்று தான், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுதான், அந்த நோக்கத்தோடுதான் இந்த மாறுதல் செய்யப்படுகிறது. இந்த மாறுதலால், உரிமை போய்விடாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். முன்பு இருந்த முறைப்படியும், செனட்டு எடுத்து விட்டால் வருவார்கள் என்று இல்லை. அவர்கள் மூன்று பேர்களை எடுப்பார்கள். சான்ஸலர் அவர்களில் ஒருவரை நியமிப்பார். நேரிடையாக செனட்டே வைஸ் சான்ஸலரை நியமிப்பது என்ற நிலை அப்பொழுதும் இல்லை. அது சில பல்கலைக் கழகங்களில் கையாளப்படுகிறது. இந்த மசோதா முதன்முதலில் விவாதிக்கப் பட்ட போது, விளக்கினேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தாலும் இவ்வாறுதான். இந்தமுறைதான் கையாளப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில்தான் இந்த மசோதாவும் வந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டேன். ஆகையினால், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய அந்தஸ்துக்குக் குறைவு ஏற்படும் அளவிலே இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று வேறு யாராவது வெளியிலே கருதினாலும், இந்த மன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படிச் கருதமாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மற்றொன்று. 'ஆடானமி' என்று பேசுகிறார்கள். பல்கலைக் கழகத்தினுடைய ஆடானமியிலே எனக்கும் பெருத்த நம்பிக்கை உண்டு. ஆனால், எடுப்பார் கைப் பிள்ளையாக இருக்கக் கூடாது. இன்னொன்று. 'பல்கலைக்கழகத்திலே அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லை' அது எதோ அப்படியே ஆகாயத்திலிருந்து வந்தது. ஸ்வயம்புவாக ஏற்பட்டது, யாரும் கிட்டப் போகக் கூடாது. பார்க்கக் கூடாது' என்று நினைப்பது என்றால், அதற்கு பல்கலைக்கழகம் எதற்கு? பல்கலைக்கழகம் மாணவர்களுடைய அறிவு வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டிருப்பது. பன்மைக் காலத்தில் அதெல்லாம் பெரிய 'கிட்' ஆக இருந்தன. இங்கிலாந்து சரித் திரத்தைப் பார்த்தால், பல்கலைக்கழகங்களே தகராறுகளில் ஈடுபட்டிருந்தன என்பதைத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு ஏன் அக்கறையில்லை? ஜனநாயகத்தில் அரசாங்கம், சட்ட மன்றத்திற்கு உட்பட்டது. இந்த மன்றத்திற்குக் கொள்கையை வகுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. அதை நிறைவேற்றும் உரிமை அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதற்குப் புறம்பாக பல்கலைக் கழகம் நடப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது தகராறு வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலே, அதுவே பல்கலைக்கழகத்தின் பெருமைக்கு உகந்ததல்ல. நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திற்கும், இந்த அரசாங்கத்திற்கும் எந்தவிதத்திலும் தகராறுகள் ஏற்பட்ட தில்லை. அவர்கள் ஒன்று சொல்லுவது, நாம் ஒன்று சொல்வது என்றில்லை. அபிப்பிராயங்களைக் கலந்து பேசிக்கொள்ளுகிறோம்,

1st February 1966]

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கலந்து ஆலோசிக்கிறோம். ஆராய்கிறோம். அதன் பேரில் முடிவு எடுக்கிறோம். மாணவர்களுக்கு உகந்தமான முடிவு எடுக்கிறோம். ஆகையினால் இரு பக்கத்திலும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஏதோ பக்கலைக் கழகம் தனி ஸ்தாபனம் யாரும் அதன் கிட்டேபோகக் கூடாது என்றால் எப்படி சரியாகும்? அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை, சட்டமன்றத்திற்கு உரிமையில்தான் என்றால், இந்தச் சட்டமன்றம் சட்டம் செய்துதானே அது அமைந்தது. அதுவே ஸ்வயம்புவாக அமையவில்லையே. அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு எல்லாவற்றிற்கும் உரிமை என்பதும் சரியாகாது. பொறுக்குக் கமிட்டியிலே வேடிக்கையாக நான் சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்திலே கல்வி அமைச்சர் 'புரோ சான்ஸலர்' என்றிருக்கிறார். செனட் சபைக்கு வைஸ் சான்ஸலர் தலைமை தாங்குகிறார். கல்வி அமைச்சர் போய் 'நான்தான் புரோ சான்ஸலர், நீங்கள் எழுந்து போங்கள்' என்று சொல்லி அங்கே போய் உட்கார்ந்து கொள்ள எனக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்றும் 'நான் சொல்லுவதையே கேளுங்கள்' என்று சொல்ல (திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அப்படி சொல்லலாம் இல்லையா?) சொல்ல அதிகாரம் இருந்தாலும், அப்படி நடக்காது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இவை எல்லாவற்றிற்கும் சட்டம் செய்துவிட முடியாது. ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. நமக்கென்று ஒரு பண்பாடு இருக்கிறது. ஒரு 'கன்வென்ஷன்' இருக்கிறது. இந்தப் பக்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், இம் மாதிரி தகராறுகள் எப்பொழுதும் ஏற்பட்டதில்லை. ஏற்படப் போவதும் இல்லை. ஆனால், அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. அந்த வகையிலே தான் இந்த விதிகளை நாம் அமைத்திருக்கிறோம். இது மாதிரி தான் மதுரைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது நீண்ட விவாதமும் இந்த மன்றத்திலே நடைபெற்றது. செலக்ட் கமிட்டி அப்போதும் பரிசீலனை செய்தது. அதை நிறைவேற்றினோம். சென்னை பக்கலைக் கழகச் சட்டம் 1923-ஆம் ஆண்டிலே நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டமாகும். அதை அப்படியே வைத்துவிட்டு, முதலில் புதிதாக அமைக்கப்படும் மதுரைப் பக்கலைக் கழகத்திற்குரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டு, அதன் பிறகு சென்னைப் பக்கலைக்கழகச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்கலாம் என்று நினைத்தோம்.

சில பேர்கள் நினைக்கிறார்கள், மதுரைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும், சென்னைப் பக்கலைக் கழகச் சட்டம் ஒரு மாதிரியாகவும் இருக்கவேண்டுமா என்று. புதிய பக்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் பழைய பக்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் ஒன்று தான். அப்போதைக்கப்போது நம்முடைய கருத்திற்கேற்றவாறு, அவசியத்திற்கேற்றவாறு நாம் சட்டங்களை மாற்றியமைத்துக் கொண்டு வருகிறோம். மற்ற மாநிலங்களிலும், மற்ற நாடுகளிலும் கூட, பக்கலைக்கழகச் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படுகிறது. கல்வி என்பது தொடர்ந்து ஆராய்ச்சியிலே இருக்கும் விஷயம். முன்பு இருந்த மாதிரியே தான் இப்பொழுதும் நடக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. ஆகவே, இம்மாதிரி பொதுவான குறை

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

பாடுகளை, ஏதோ பத்திரிகையில் வருவதைப் பார்த்துவிட்டுச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட தவறுதலான கருத்தை இந்த மன்றத்தில் யாரும் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று தான் நான் நம்புகிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள், 'மினிட்ஸ் ஆஃப் டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேல் சபை உறுப்பினர் அவர்களும் 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தவறுதலான கருத்தோடு தான் அவர்கள் அந்த 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் என்ன லட்சியத்தோடு தெரிவிக்கின்றார்களோ, அது தான் அரசாங்கத்தின் லட்சியமும். என்னுடைய லட்சியம் கூட அது தான். அதிலே ஒன்றும் வேறு பாடு இல்லை. ஆனால், அதை இந்தச் சட்டத்தின் 'ப்ரியாம்பிளி' லேயே போடவேண்டுமா என்பது தான் பிரச்சனை.

இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக்கழகம் நடைமுறையில் இயங்கி வருவதைப் பார்த்தால், அத்தகைய திருத்தத்திற்கே அவசியம் இல்லை. திருத்தத்தின் கருத்திலே இப்பொழுது இருக்கும் பல்கலைக் கழகத்தினருக்கும் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கிடையாது. தமிழ் வளர்ச்சி என்றால், அதற்கு முதன்மையான இடம் கொடுக்க வேண்டும் என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. கூடியவரையில், இந்தப் பல்கலைக்கழகம், தமிழ் வளர்ச்சிக்கு மட்டுமல்ல, வேறு மொழிகளின் வளர்ச்சிக்கும் கூட முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறது. சமீபத்தில், ரஷ்ய மொழிக்குக் கூட நம்முடைய பல்கலைக்கழகத்தில், Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எப்படி. ரஷ்யாவில் அவர்கள் தமிழ் Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்திலும் நாம் ரஷ்ய மொழிக்கு Chair ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்ற மாதில்களிலும் நம்முடைய மொழிக்கு அவர்கள் எவ்வளவோ முக்கியத்துவம் அளிக்கிறார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு உஸ்மானியா பல்கலைக் கழக வைஸ் சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் வந்து பேசிக் கொண்டிருந்தார். ஹைதராபாத்திலுள்ள உஸ்மானியா பல்கலைக் கழகத்தில் Tamil Chair ஒன்று அமைத்திருக்கிறோம். நாம் பணம் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் ஒரு சிறந்த தமிழ் ஆசிரியரை வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், தற்காலிகமாக இருக்கிறது, ஆசிரியர் சரியாகக் கிடைப்பதில்லை, நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்று உஸ்மானியப் பல்கலைக்கழக வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள் என்னிடம் நேற்று முன் தினம் சொன்னார்கள். "சிறந்த ஒரு தமிழ் ஆசிரியரை நிரந்தரமாக அங்கே நியமித்துக் கொள்வதற்கேற்ற வகையில் ஒரு நல்ல ஆசிரியரை நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பி விட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும்" என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். "கட்டாயம் நான் அவ்வாறு செய்கிறேன். நீங்கள் எழுதி அனுப்புங்கள்", என்று நான் அவர்களுக்குக் கூறினேன். அம்மாதிரி வேறு பல பல்கலைக் கழகங்களும் தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும்,

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

தமிழ் அறிவைப் புகட்டுவதிலும், மிகுந்த கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோல, கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்திலும் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்குக் கூட ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். அம்மாதிரி வேறு பல இடங்களிலும் செய்கிறோம்.

தமிழ் ஆராய்ச்சி என்றால் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்ல, கோலாலம் பூரில் தமிழ் ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக ஒரு பெரிய மகாநாடு நடக்கிறது. ஏப்ரல் மாதத்திலே நடக்க இருக்கிறது. அரசாங்கம் கூட பிரதிநிதிகளை அனுப்பி வைக்கும். அடுத்த ஆண்டு அகில உலக மகாநாடு நடக்க இருக்கிறது. அதைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டுவதற்கு அழைப்பு விடுக்கலாம் என்று கூட நான் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்த மாநாட்டைத் தமிழ்நாட்டில் கூட்டச் செய்து, மற்ற நாடுகளிலுள்ள தமிழ் அறிஞர்களையும், தமிழ் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும், அழைக்கலாம் என்று உத்தேசித்து இருக்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு அழைக்கலாம் என்று நான் உத்தேசித்திருக்கிறேன்.

ஆகவே, ஏதோ தமிழைப்பற்றி நாம் அலட்சியம் செய்கிறோம், அலட்சியம் செய்யக்கூடும் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டியதில்லை. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அம்மாதிரி குறை சொல்வதற்கே இடம் இல்லை. ஆனால், போதனா மொழியைப் பொறுத்த வரையில், தமிழை வைத்துக் கொள்ளுவது என்று கொள்கை அளவில் இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. பல்கலைக் கழகம் இதை எப்போதும் எதிர்த்ததில்லை. தமிழைப் போதனா மொழியாகக் கொள்ளும் கல்லூரிகளில் குறைந்தபட்சம் ஓரளவு மாணவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற நிர்ணயம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், இரண்டு, மூன்று பேர் தான் தமிழைப் போதனா மொழியாக எடுத்துப் படிக்க முன்வருகிறார்கள் என்றால், அது விரயமாகப் போய்விடும். அதற்காக ஒரு வரம்பு வைத்தார்கள். நான் வைஸ்-சான்ஸலரிடம் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, “அந்தக் குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டும்” என்று சொன்னேன். அவர்கள் கொஞ்சங்கூடத் தயங்காமல் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் அம்மாதிரி தமிழைப் போதனாமொழியாக எடுத்துப் படிக்கின்றவர்களுக்குச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கும். முன்பு ஐந்து வருஷத்திற்குச் சலுகை இருக்கும் என்று இருந்தது. அந்தச் சலுகை தொடர்ந்து இருக்கட்டும் என்று தான் மீண்டும் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. எதையும் கட்டாயப்படுத்துவது போதிய அளவு பலனை அளிக்காது. நாம் எவ்வளவு தூரம் ஊக்குவிக்கிறோமோ, எவ்வளவு தூரம் வசதி அளிக்கிறோமோ அதைப் பொருத்து இருக்கிறது.

மொத்தத்தில், அறிவு பெறுவது தான் முக்கியம். இன்று உலகம் வேகமாக முன்னேற்றம் அடைந்து கொண்டே போகிறது. விஞ்ஞான அறிவு நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. உலகத்திலே எங்கே கிடைத்தாலும் அந்த அறிவை யெல்லாம் நம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. யுனெஸ்கோ என்கிற உலக ஸ்தாபனம் அதிலே முன்னணியிலே இருக்கிறது. பல நாடுகளுக்கு அது வழிகாட்டுகிறது. அம்மாதிரி யெல்லாம் எல்லாவித அறிவையும் நம்முடைய இளைஞர்கள் பெற வேண்டும். நம்முடைய இளைஞர்கள் சர்வகலாவல்லவர்களாகத் திகழ வேண்டும். நம்முடைய பல்கலைக்கம் எண்ணும்போது அது எல்லாக் கலையறிவையும் தரக்கூடியதாக அமைய வேண்டும். தாய்மொழியாகிய தமிழுக்கு முக்கியமான இடம் கொடுக்கத் தான் வேண்டும். ஆனால், நாமும் தமிழ் படித்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வகையில் ஏதோ படித்துவிட்டால் போதாது. தமிழின் மூலமாக உலகத்திலுள்ள அறிவை யெல்லாம் நம்முடைய மாணவர்கள் பெற வேண்டும். அதைப் பல தமிழ் அன்பர்கள் உரை வேண்டும். தமிழ் ஆராய்ச்சியில் எத்தனையோ பேர் கவனம் செலுத்துகிறார்கள்; எவ்வளவோ ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிறது. ஆனால், அதிகமாகத் தமிழ் நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். புதிய புதிய நூல்கள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன என்றாலும், இன்னும் ஏராளமாக வெளிவர வேண்டும். இன்னும் எத்தனையோ பேர்கள் இந்தப் பணியில் ஈடுபட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், நாம் தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகம் என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். மற்றவர்கள் எழுதிக் கொடுக்கும் நூல்களை வெளியிடுவதற்கும் வேண்டிய ஆதரவு அளிக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கின்றேன். இந்த வெளியீட்டுக் கழகம் வெளியிடுகிற நூல்கள் அப்போதைக்கப்போது விற்கப்படாத நிலையில், அவற்றை வைத்துக்கொள்வதற்குப் போதிய இடம் இல்லாத பிரச்சனை வருகிறது. வெளியிடப்படும் புத்தகங்களை வாங்குவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நூலகங்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். கல்லூரிகளுக்கு ம் அனுப்புகிறோம். நூலகங்கள் இத்தகைய புத்தகங்களை வாங்கவேண்டும். நூலகங்களை நிர்வகிப்பதற்கென்று உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனம் இயங்கி வருகிறது. அவர்களும் இதில் அக்கறை காட்ட வேண்டும். நல்ல புத்தகங்களாக இருந்தால் அவற்றை வாங்க நூலகங்களுக்கு மானியம் கொடுக்கிறோம். அதற்குப் பதிலாகப் புத்தகங்களையே அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் நல்லதல்லவா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இன்னும் அதிகமாக நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். விஞ்ஞானத் துறை நூல்கள் சில வெளி வந்திருக்கின்றன. என்றாலும் இன்னும் அதிகமாக வரவேண்டும். இதிலெல்லாம் அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. பல்கலைக் கழகமும் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது. சமீபத்தில் ஒரு சிறந்த அகராதி வெளியிட்டிருப்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இன்னும் பல நூல்களை பல்கலைக் கழகம் நீண்ட காலமாக வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே, பல்கலைக் கழகம் ஏதோ தமிழுக்குப் போதிய அக்கறை

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

காட்டாமல் இருக்கிறது என்று யாரும் நினைக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். 'ப்ரியாம்பிளி' இல் ஏதோ குறிப்பு ஒன்றைப் போட வேண்டும், போட்டால் தான் இந்த லட்சியம் நிறைவேறும் என்று நினைப்பது தவறு என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். போடுவதற்கு அவசியம் இல்லை, அவ்வாறு போடுவது பொருந்தாது என்ற காரணத்திற்காகத்தான் நான் செலக்ட் கமிட்டியில் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கனம் அங்கத்தினர்கள் சிலர் 'டிஸ்ஸென்ட்' கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும், நான் தெரிவித்த கருத்துக்களைக் கொண்டு அந்தத் திருத்தங்களை வற்புறுத்த மாட்டார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தத் திருத்த மசோதாவை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உவர்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

Mx. SPEAKER: The motion is now before the house for discussion.

* **புலவர் கா. கோவிந்தன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவைக் குறித்து என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுவதற்கு முன்பு, இந்த அரசாங்கத்திற்கும், குறிப்பாக நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நான் நன்றி செலுத்திக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக ஒரு தமிழ்ப் புலவரை நியமித்திருப்பதற்காக அந்தப் புலவர்கள் இனம் என்ற இனப் புத்தி மாறாமல் இருக்கின்றது என்ற காரணத்தால் நான் நன்றிசெலுத்திக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் பல்கலைக்கழக மசோதா மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவை ஒட்டி வந்திருக்கிற காரணத்தினால் இதில் அதிகமாக விவாதிப்பதற்கு இடம் இல்லை என்பதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிவிட்டார்கள். அது ஓரளவு ஏற்புடையது தான் என்றாலும் இந்த மசோதாவில் சில பல கருத்துக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத வகையில் இருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். ஆக, இதைப்பற்றி பரவலாகப் பேசுவதற்கு முன்பு, இதிலே மிகவும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்ட முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு நீண்ட சொற்பொழிவு நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதிலும் பல பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசாமல் அந்த மசோதாவின் ப்ரியாம்பிளில் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்கு நாங்கள் கூறுகின்ற காரணம் தேவையற்றது என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகவே, நானும் அதைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கமும் சரி, பல்கலைக்கழகமும் சரி எடுத்துக்கொண்டு வருகிற நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் இந்தக் கருத்தைப் பல்லாண்டு காலமாகக் கூறிக்கொண்டு

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [1st February 1966]

வருகிறோம் என்பது உண்மையாகும். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழில் பற்று உண்மையில் உண்டா என்றால் இல்லை. பற்று உள்ளவர்கள் போலச் செயலாற்றுகின்ற சூழ்நிலை தான் நாட்டு நிலைமை உண்டாக்கியிருக்கிறது. தமிழ் என்று சொன்னால் தேசத்துரோகச் செயல், தமிழ் பற்று தேசத்திற்கு விரோதமானது என்ற எண்ணத்திலே காங்கிரஸ்காரர்கள் வளர்ந்தவர்கள்; வளர்ந்து கொண்டும் இருக்கிறார்கள். இப்போதும் அவர்களிடையே அந்த உணர்ச்சி மாறவில்லை. ஆனால் நாட்டு நிலை—போது மக்களுடைய ஒருமித்த கருத்துணர்ச்சி அவர்களைத் தமிழ் பற்றுள்ளவர்களைப் போலச் செயலாற்றக் கூடிய தன்மைக்கு ஆக்கி விட்டிருக்கிறது. அப்பர் சுவாமிகள் ஆண்டவரிடத்தில் எப்படி பக்தி கொள்ளவேண்டும் என்பதைச் சொல்ல வருகிறபோது— ‘அஞ்சி யாகிலும், அன்புகொண்டாகிலும் நெஞ்சம் இறைவரிடத்தில் ஒற்றி உருக வேண்டும்’ என்கிறார். அதுபோல இன்றைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழினிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிற அன்பு அச்சத்தினாலே உண்டானதுதான். அன்பினாலே நிச்சயமாக உண்டானதில்லை. கடந்த இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பாக கவர்னர் அவர்களுடைய உரை சரியான தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்படவில்லை என்று நான் குறிப்பிட்டபோது ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் “தமிழ் என்ற இனபுத்தி மாறவில்லை” என்று கூறிவிட்டார்கள். எங்களுக்குத் தமிழ்ப் புலவன் என்ற இனபுத்தி இருக்கிறது. காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் அது இல்லை. தமிழ் இனம், தமிழ்ப் பற்று என்கிற உணர்ச்சியே காங்கிரஸ் கட்சியினர் களிடத்திலே இல்லை. என்னிடத்தில் உள்ள இனபுத்தி மாறவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டைத் காங்கிரஸ்காரர்களே குறிப்பிட்ட தற்காக நான் பெருமைப்படுகிறேன். அந்த உணர்ச்சி மாறவே இல்லை, மாறக் கூடாது. மாறக் கூடாது என்பது தான் எங்கள் கொள்கை.

பயிற்சி மொழியைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்தில் நான் பல முறைகள் சொல்லியிருக்கின்றேன். “தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். பல சலுகைகள் கொடுக்கிறோம்” என்பதாக ஆளும் கட்சியினர் சொல்கிறார்கள். ஆயினும் மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்க முன் வரவில்லையே, போதுமான புத்தகங்கள் அதற்கு உதவியாக வரவில்லையே, என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக கட்டாய நிலையில் கொண்டு வருவதற்கு முடியாது இருப்பதற்கான காரணங்களைக் கூறுகிறார். நான் சொல்கிறேன், 30 ரூபாய் சலுகைக்காக வந்துவிடுவார்களா? சம்பளம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? மாணவர்கள் தாங்களே தங்கள் எதிர்காலத்தை எண்ணிப் பார்க்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் தமிழை எடுத்துக் கொண்டு படித்தால் தங்கள் எதிர்காலம் நிச்சயமாக ஒளி வீசாது என்று தெரிகிறது. எப்படி தமிழை எடுத்துக்கொண்டு வாசிப்பது? வரலாற்று ஆசிரியர்கள் 500 பேர்களுக்கு மேல் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வரலாற்றுத் துறை

1st February 1966] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

யில் தமிழ் நூலை எடுத்துப் படிக்க மாணவர்கள் முன் வரவில்லையே என்று சொன்னார் முதல் அமைச்சர். தங்களை வாலாற்று ஆசிரியர்கள் என்ற ஒரு குறுகிய குறிக்கோளுடன் படிக்க யார் முன் வருவார்கள்? அதுமட்டும் அல்ல. தமிழில் படித்தாலும்-- வேலையில் சேர்ந்த இத்துணை ஆண்டுக்குள் நிர்வாக மொழியாக வேறொரு மொழியைக் கற்றாக வேண்டும் என்ற கட்டாய சூழ்நிலையும் கூடவே இருக்கும்போது--படிக்கும் காலத்திலேயே அந்த வேற்றுமொழியையும் கற்றுக்கொண்டுவிடவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்குமே தவிர தமிழில் முழுக் கவனம் செலுத்த எவ்வாறு முடியும்? இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் தான் தமிழ் பயிற்சி மொழி பரவவில்லை. இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க முடியாது.

அவர்கள் 'ப்ரியாம்பிளைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன? தமிழ் பயிற்சி மொழியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோமா? துணைவேந்தர் எதிர்க்கிறாரா? என்றார்கள். அப்படியானால் இப்படிச் செய்வதற்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும், துணைவேந்தருடைய தயவு இருந்தாகவேண்டும் என்ற நிலையில் இதைத் திருத்தாமல் என் விட்டு வைத்திருக்க வேண்டும்?

பல்கலைக்கழக மசோதாவில் இந்த ப்ரியாம்பிள் 1923-இல் இருந்து இருந்து வருகிறது என்றால், ஏன் இத்துணை காலமாக தமிழ் பயிற்சிமொழியாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை? நாட்டிலே தமிழ் பயிற்சி மொழியாக வந்தாகவேண்டும் என்கிற கருத்து உருவான பிறகுதான் முதல் அமைச்சரும் சரி, துணைவேந்தரும் சரி தமிழ் பயிற்சிமொழியாவதைப் பற்றி பேசவே முன் வந்திருக்கிறார்களே தவிர, ப்ரியாம்பிளில் முன்பே இருக்கிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆகவே, இவர்களுடைய தயவு நாட்சண்யங்களுக்கு விட்டுவிடாது, சட்டப்படியாக்க வேண்டும் என்கிற காரணத்திற்காக தமிழைப் பயிற்சி மொழியாக்குவது என்கிற திருத்தத்தை இந்த ப்ரியாம்பிளிலேயே சேர்த்துவிட வேண்டும் என்று கூறு கிறோமேதவிர, இதில் குறுகிய நோக்கமோ, மாணவர்களைத் தடுத்துவிடுகிற நோக்கமோ இல்லை என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின்மீது நான் கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை யொட்டியும், வேறு திருத்தங்களையொட்டியும் சொல்வதற்கு முன்பு, நாம் சட்டம் நிறைவேற்றி விரைவில் ஆரம்பிக்க இருக்கிற மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தமிழ் அறிஞர் ஒருவரைத் துணைவேந்தராக நியமித்திருக்கிற தன்மையை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் புதிதாக ஏற்படுகின்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அந்தத் துணைவேந்தருடைய பெருமைகளைப்பற்றி வந்த குறிப்புகளைக் கண்ட நேரத்தில், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்க

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

கடி சொல்வார்களே, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் புகக் கூடாது என்று, அந்தக் கோட்பாட்டை மதுரைப் பல்கலைக் கழக துணை வேந்தரும் கையாளவேண்டுமென்ற ஆசை எனக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய நியமனம் பற்றி வந்த செய்திகளில் அவருடைய தமிழ்ப் பெருமையும், பிற மொழிகளில் அவருக்கு இருக்கிற அறிவுத் திறனும், ஆற்றலும், நான் படித்த கல்லூரியின் ப்ரொஃபெசராக அவர் இருந்த காலத்தில் இருந்தே நான் அறிவேன்—ஆனால் அவரைப் பற்றி வந்த விளக்கக் குறிப்பில், அவர் காங்கிரஸ் கட்சியில் எந்த எந்த நேரத்தில் எல்லாம் கொடி பிடித்துக்கொண்டிருந்தார், எப்போது சிறை சென்றார் என்பதான விவரங்கள்தாம் இருந்தன. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அந்த விவரங்களை யார் கொடுத்தார்கள்?) அதுபற்றி எனக்குத் தெரியாது. புதிய துணைவேந்தர் அவர்கள் கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டவராக, கல்வி நிலையங்களில் அரசியல் துழையக் கூடாது என்ற கோட்பாட்டைக் காப்பாற்றக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும் என்பது என் கருத்து. அப்படிச் செய்வார் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த அவையில் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா நிறைவேற்றப்பட்ட நேரத்தில் நான் கொடுத்திருந்த திருத்தம் ஒன்று இங்கே விவாதிக்கப்பட்டது. அதே கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் அந்தத் திருத்தத்தை பொறுக்குக் குழுவினர் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். நாம் அரசாங்கத்திற்கு எத்தகைய நல்ல யோசனைகளைச் சொன்னாலும்கூட அந்த யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்கிற தன்மை தாமதமாகத்தான் வருகிறது. (கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அதாவது வருகிறதே!) வருவது பற்றிச் சந்தோஷம். ஆனால் இப்படித் தாமதமாக வருகிற தன்மை மாறி வேகமாக வரவேண்டும் என்று நான் நம்புகிறேன். அதற்கு இந்த இடத்து வாலிபர்கள் அந்த இடத்துக்கு வந்து உட்காரவேண்டும் என்பது ஏன் நோக்கம். அப்போது தாமதமில்லாமல் வேகமாகக் காரியங்கள் நடக்கும். தாமதமாக வந்தாலும் ப்ரொஃபெர்ஷனல் ரெப்ரசெண்டேஷன் முறையை இங்கு ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய சட்ட விதிகள் திருத்தப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பல காலமாக, பல ஆண்டுகளாக இருந்து வருகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை, இந்த சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடர் முடிவின்ற நேரத்திற்குள்ளே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற தன்மையை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் காரணமாக நாம் எதிர்பார்த்த திருத்தங்கள் இல்லாத காரணத்தால் இது முழுமையான திருத்த மசோதாவாக இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. எதிர்பார்த்த பல திருத்தங்கள் இந்த மசோதாவிலே கொண்டுவரப்படவில்லை. தாய்மொழிக்கு நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தில் முதன்மையான இடம் இருக்கிறது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான்

1st February 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

மறுக்கவில்லை. ஆனால் என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற திருத்தத்தின் நோக்கம் தமிழ் மொழிக்கு முதன்மையான இடம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்ற பிரச்சனையல்ல. தமிழ் மொழியிலேயே பல்கலைக் கழகம் இயங்க வேண்டுமென்பதுதான் கருத்தாகும். பல்கலைக் கழக சென்ட்ரலிவாதத்தில் வைஸ்-சான்ஸலர் அவர்கள், நம்முடைய யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியாக இருப்பதாலே தமிழிலேயே எல்லாக் காரியங்களும் செய்யமுடியாது என்று சொன்னார்கள். யுனிவர்சிட்டி மல்ட்டி லிங்குவல் யுனிவர்சிட்டியா, அல்லது யுனிவர்சிட்டியின் தன்மை என்ன என்ற பிரச்சனை வேறு. ரஷ்யாவிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே ரஷ்ய மொழிக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டிலே ஜப்பானிய மொழிக்குத் தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, ஜப்பானிய மொழியில் தான் விஞ்ஞானம் உட்பட எல்லாப் பாடங்களும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அதேமாதிரி நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பல்கலைக்கழகங்களும் தமிழ் மொழியிலேயே இயங்கவேண்டும். தாய் மொழியிலேயே எல்லா அறிவுகளும் பெறவேண்டுமென்பதுதான் நம்முடைய ஆசையாகும். ஆனால், அதைத் தெரிவிக்கிற நேரத்தில் வேறு மொழிகள் இருக்கக்கூடாது என்று கேள்வி எழலாம். சமஸ்கிருதம், ஜேர்மன் மொழி, ரஷ்ய மொழி இவைகளுக்கெல்லாம் தாம் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். அளவையெல்லாம் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள் என்று தென்படுகிறது என்ற கருத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். என்னுடைய கருத்து எல்லா மொழிகளையும் கற்கவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் கற்கின்ற தன்மை விருப்பமாக இருக்கவேண்டும். சென்னை யிலே மாக்ஸ்மூல்லர் பவனத்திலே ஜேர்மன் மொழியை நம்முடைய வாலிபர்கள் கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதை வேண்டா மென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் இங்கே உள்ள சதாரணக் குடும்பங்கள் கூடப் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு எல்லாப் பாடங்களையும், விஞ்ஞானம் உட்பட, கற்பிப்பதற்கு பல்கலைக் கழகங்கள் போன்ற அறிவுக் களஞ்சியங்கள் தமிழ்மொழியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து ஆகும். இந்தக் குறிக்கோள் இந்த மசோதாவிலே வரையறுக்கப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக அந்தந்த மாநிலங்களிலே பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள நிலைமைகளையும், பல தகராறுகளையும்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டித்தில் கடந்த 5, 6 ஆண்டுகளாகவே கல்வித் துறையிலே பல பிரச்சனைகள் அந்தந்த மாநிலங்களிலே இருக்கின்றன. நம்முடைய தமிழ் மாநிலத்திலே அந்த அளவுக்குப் பிரச்சனைகள் இல்லை என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்குக் காரணம், பொறுப்பு ஏற்று இருக்கின்ற முதலமைச்சர் அவர்களும், துணைவேந்தர் அவர்களும் தான். நம்முடைய மாநிலத்திலே மற்ற மாநிலங்களைப்போல பிரச்சனைகள் இல்லை. பத்திரிகைகளில் வந்ததாகச் சொன்னார்கள். நம்முடைய திருத்த மசோதாவைத் தாக்கி எந்தக் கருத்தும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆனால்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

ஆந்திராவிலே, ஒரிஸ்ஸாவிலே இருக்கிற பிரச்னைகள் வேறு பிரச்னைகள். முதலமைச்சர் அவர்கள் 'நான் புரோ-சான்ஸ்லர், நான் போய் உட்கார்ந்துகொண்டு அதிகாரம் பண்ணமுடியுமா' என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற பெருந்தன்மை எதிர்காலத்திலும் நீடிக்குமென்றுதான் நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுகிற தன்மையில், நம்முடைய அரசியலமைப்பு ஃபெடரல் ஸ்ட்ரக்ச்சரிலிருந்து யூனிடரி ஸ்ட்ரக்ச்சராக மாறிக் கொண்டே போகிறது. ஸ்டேட்டுக்குச் சில அதிகாரங்களும், மத்திய சர்க்காருக்குச் சில அதிகாரங்களும், கண்காண்ட் லிஸ்டில் சில அதிகாரங்களும் இருக்கின்றன. கண்காண்ட் லிஸ்டில் உள்ள அதிகாரங்களை மாநில சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம், மாநில சர்க்காருக்குள்ள அதிகாரங்களை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று போய்க்கொண்டே இருந்தால் என்ன ஆவது? இதை யெல்லாம் அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கிய பிதாக்கன் இங்கே இருக்கிறார்கள், அவர்கள் விரிவாக ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு சுகாதார அமைச்சர் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்து அதை நாம் திரும்பப் பெறுகின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. என்ன காரணம் சுகாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாநிலத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. கல்வியைப் பொறுத்த வரையில் மாநில சர்க்காருக்கு அதிகாரங்கள் உள்ளன. விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்கள் உண்டு. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட விவகாரங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார்களோ அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நிலை தேவையில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கட்சியின் கருத்தாகும். மத்திய அரசாங்கத்திற்கு வெளிநாட்டு உறவு, பாதுகாப்பு இவைகளில் பொறுப்பு இருப்பதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். நாங்கள் தனிநாடு வேண்டுமென்றும், பிரிவினை வேண்டுமென்றும் கேட்டோம். ஆனால் சீனா போர் துவக்கிய நேரத்தில், ஏக இந்தியாவாக ஒற்றுமையாக இருந்தால் அன்னியரை எதிர்க்காலம் என்ற நியாயமான காரணத்தாலே, ஏக இந்தியாவாக இருப்பது நல்லது என்ற உண்மை எங்களுக்குப் புலப்பட்டது. அப்படிப் புலப்பட்ட நேரத்தில் நாங்கள் பிரிவினையைக் கைவிட்டு விட்டு, ஏக இந்தியக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்டோம். ஆனால் இப்பொழுது மத்திய அரசு எல்லா விஷயங்களிலும் தலையிடுகிற நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. செகண்டரி எஜுகேஷன், உயர்தர எஜுகேஷன் இவைகளில் எல்லாம், இந்த மாநில விஷயங்களில் எல்லாம் மத்திய அரசு தலையிடுதல் கூடாது. இந்த சுகாதார மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரையில் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் எதற்காக கமிட்டி போடவேண்டும்? சித்த வைத்தியம், ஹோமியோபதி இவைகள் நம்முடைய பொறுப்பிலே இருந்து வருகின்றவை. இவைகளைப்பற்றி ஒரு சட்டம் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், மத்திய அரசிலே இருக்கிறவர்கள்—ஜனாதிபதி கையெழுத்தைப் பெறவேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன்—என்ன சொல்கிறார்களோ அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால், அதுவும் அரசியல் சட்டத்தை உரு

1st February 1966] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

வாக்கிய பிதாக்கள் இருக்கும் காலத்திலேயே சொன்னால், மாநிலத் தின் பொறுப்புகள் குறைந்துகொண்டே போவதாகத்தானே அர்த்தம். யுனிவர்சிட்டி எஜுகேஷன், டெக்னிகல் எஜுகேஷன் போன்றவைகளில் மத்திய அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பொறுப்போடு மத்திய அரசு இருந்துவிடுகிறதா? செகண்டரி எஜுகேஷனுக்குக் கூட கமிட்டி போட்டதே மத்திய அரசு? இது ஏன்? கல்வித் துறையில் பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்திலே பிரச்சனைகள் இல்லாமல் நாம் கட்டிக்காத்து வருகிறோம். எதிர்காலத்திலும் பிரச்சனைகள் இருக்காது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வைஸ்சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், யுனிவர்சிட்டி கிராண்ட்ஸ் கமிஷன் ஒரு மாடல் பில் தயாரித்தது, அதையொட்டித்தான் இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனம்பற்றிய முடிவுக்கு வந்தோம்' என்று. மசோதாவில் இருக்கின்ற கருத்தை மிகுந்த மரியாதையோடு மறுப்பதற்கு நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். பிரிட்டிஷார் பல் கலைக்கழகங்களை ஏற்படுத்தினார்கள், அவர்கள் சில பாரம்பரியங்களை வைத்திருந்தார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். வைஸ் சான்ஸ்லர் நியமனத்தைப் பொறுத்த அளவில், செனட் சபை மூன்று பேர்களை சிபாரிசு செய்யும், அதையொட்டி, கவர்னர் வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமிப்பார். அப்பொழுது, கான் வேசிங் அரசியல் எல்லாம் இதில் இருக்க இடமில்லை. செனட் சபை தேர்ந்தெடுத்து சிபாரிசு செய்கின்ற மூவரில் ஒருவரை கவர்னர்—கவர்னர்களாக இருக்கின்றவர்களைப்பற்றியே இப்பொழுது பிரச்சனைகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன—நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருந்தது. இந்த ஏற்பாடு நல்ல முறையிலேதான் பயனளித்துக் கொண்டு வருகிறது. இந்த முறையை ஏன் மாற்றவேண்டும்? தொடர்ந்து சிக்கல் இல்லாமல், பிரச்சனையில்லாமல் நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருந்த முறையை ஏன் இப்பொழுது மாற்ற வேண்டும்? அப்படி மாற்றுவதினாலே பல்கலைக் கழகத்திற்கு என்ன நன்மை ஏற்படப்போகிறது? இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட இருக்க இருக்கிறது என்னவென்றால், செனட் சபை ஒரு ஆனைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பும்; அதேபோல் சிண்டிகேட் சபையில் அங்கே இருக்கிற 10, 15 பேர்கள் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்புவார்கள்; அதன் பின்பு நாளை வைஸ் சான்ஸ்லரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய கவர்னர் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்; பிறகு இந்த மூன்று பேரும் சேர்ந்து ஒரு பேனலைத் தயார் செய்வார்கள்; அந்த பேனலிலிருந்து கவர்னர் ஒருவரை வைஸ் சான்ஸ்லராக நியமனம் செய்வார் என்பதாகும்.

ஆகவேதான், இப்போது ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை இப்போது ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றாலும், கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆனாலும், பின்னால் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது பிரச்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [1st February 1966]

னைக்கான விஷயம்; பத்திரிகைகளிலும் இதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். செனட் என்று இருப்பதற்குப் பதில் மாநிலத்தின் முதல் நீதிபதி, செனட் சபை உறுப்பினர் இரண்டு பேர் ஆக மூன்று பேர் சேர்ந்து சிபாரிசு செய்கின்ற முறை இருந்தால் கூட ஓரளவு ஏற்றுக் கொள்ள முடியும். வைஸ் சான்சலரை நியமனம் செய்வதில் கவர்னரே அப்பாயிண்டிங் அதாரிட்டியாக வருகிறார்; ரெகமெண்டிங் அதாரிடியாகவும் வருகிறார். இது கூடாது. இப்போதுள்ள முறையில் ஆளுங்கட்சியின் அரசியல் நோக்கங்கள் ஆங்காங்கே புருத்தப்படுகிறது என்ற அச்சம் ஜனநாயகத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அது கூடாது என்ற முறையில் நான் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தத்தைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும், ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கு இருக்கிறது. இன்னும் பல சிறு சிறு மாற்றங்கள் எல்லாம் கூட பல்கலைக் கழக மசோதாவில் செய்திருக்கலாம். வைஸ் சான்சலருக்கு செனட் சபையை நடத்தும் அதிகாரம் இருக்கிறது. அதை மாற்றி இருக்கலாம். ஐந்தாண்டு களுக்கு ஒரு முறை பல்கலைக் கழகம் செய்திருக்கின்ற சாதனையைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டை சட்ட மன்றத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தம் இருக்கிறது. நான் அதற்குத் திருத்தம் கொடுக்கவில்லை; கருத்தை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஐந்து ஆண்டுகள் என்பதற்குப் பதில் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை ரிப்போர்ட் சப்மிட் செய்யவேண்டுமென்ற முறை இருந்தால் நல்லது. இதனால் பல்கலைக் கழக உரிமையில் நம் முடைய தலையீடு அதிகமாக இருக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் இல்லை. அங்கு நடைபெறுகிற காரியங்களை எல்லாம், நாம் பணம் கொடுக்கிற காரணத்தால் சட்ட மன்றம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்கின்ற மாமன்றமாக இருக்கும் காரணத்தால் இரண்டு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இந்த மன்றத்திற்கு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பிக்கப்பட்டால் நன்றாக இருக்கும். எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றிய 'பரியாம்பிள்'—நோக்கத்தைப் பற்றிக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தையும், வைஸ் சான்சலர் சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது பேசிய நண்பர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் பேசும்போது இரண்டு ஜாதியாகப் பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி என்றும் அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் மற்றொரு ஜாதி என்றும் பிரித்துப் பேசினார்கள்.

கனம் சபாநாயகர் : அவர்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை; புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று சொன்னார்கள்.

1st February 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒரு ஜாதி புலவர்கள் ஒரு ஜாதி என்று பிரித்துப் பேசினார்கள். காங்கிரஸ் காரர்கள் தமிழுக்கே விரோதிகள் என்று கூடப் பச்சையாகச் சொன்னார்கள். புலவர் அவர்கள் மறந்து விடக்கூடாது—அவர்களுடைய கட்சித் தலைவருடைய பரம்பரை ஜரிகைத் தலைப் பாகைக் கட்சியில் இருந்தது. அவர்கள் ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் அடிச் சுவட்டில் வந்தவர்கள் என்பதை மறந்து விட முடியாது. சிறு வயதில், 15, 20 வயதுப் பையனாக இருக்கும்போது இரண்டு கட்சியின் பிரசங்கங்களையும் கேட்டிருக்கிறேன். ஜஸ்டிஸ் கட்சியினர் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். கிராமத்தில் உள்ளவர்களிடம் தமிழில் பேச வேண்டுமென்று சொன்னால் பாதித் தமிழ், பாதி ஆங்கிலம் இரண்டும் கலந்து பேசுவார்கள். தமிழில் பிரசங்கம் என்று பண்ணியவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் உண்டு என்று சொன்னால் அது காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்று பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதினார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். திரு. வி. க. அவர்கள் தமிழைப் பற்றி எழுதியதை விட அந்தக் கட்சியில் இருப்பவர்கள் என்ன எழுதினார்கள் என்று கூறட்டும் என்று சவால் விடுகிறேன். திரு. வ. வே. சு. ஐயர் அவர்கள் கம்ப ராமாயணத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து உலகம் முழுமையும் பறை சாற்றினார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் பாப்பாங்குளம் சொக்கலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுடைய தமிழ்ப் பிரசங்கத்தை 1920-ம் வருஷத்தில் கேட்டேன். அதே போன்ற பேச்சை இன்னும் மற்றொருவரிடமிருந்து கேட்க வில்லை; யாரும் கேட்டதாகவும் சொல்ல முடியாது. அவர்கள் தமிழிலே பிரசங்கம் செய்யும்போது அவர்கள், நாட்டினுடைய நிலையைப் பற்றிச் சொல்லும்போது வயிற்றில் இருக்கக் கூடிய குழந்தை கூட அழக்கூடிய பிரசங்கமாக இருக்கும். அத்தகைய பிரசங்கத்தைச் செய்தவர்கள் இன்னொரு கட்சியில் இருந்தார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா? திரு. அவிஞ்சிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோதுதான் கலைக் களஞ்சியத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதைப் புலவர் அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டுகிறேன். பத்தாவது வகுப்பு வரை தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு வந்தவர் திரு. அவிஞ்சிலிங்கம் செட்டியார் அவர்களே தவிர, ஜரிகைத் தலைப்பாகை அல்ல, அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். தமிழுக்கு விரோதி காங்கிரஸ்காரர்கள் என்று அவர் பேசி இருக்காவிட்டால் நான் இதையெல்லாம் சொல்லியிருக்க மாட்டேன்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் தமிழுக்கே விரோதிகள் என்று சொல்லவில்லை; தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குத்தான் விரோதிகள் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : அவ்விதம் பேசியிருக்காவிட்டால் நானும் இவ்வாறு பேசியிருக்கமாட்டேன். நீங்களும் தமிழர்கள்; நானும் தமிழன். நீங்களும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்த

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st February 1966]

வர்கள் ; நானும் தமிழ் மறத்தியின் வயிற்றில் பிறந்தவன். ஆகவே இதிலே ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : சொன்னது சொன்னதுதான். கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக் கட்டுக் கட்டுகிறார்கள். புலவர்கள் போற்றினும் போற்றுவர்; தூற்றினும் தூற்றுவர். (கிரிப்பு—ஆரவாரம்).

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் எழுதிய கவிதைகள், கட்டுரைகள் எங்கு பார்த்தாலும் காட்சி அளிப்பதைப் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் மறந்து விட்டார்களா? “கத்தியின்றி, ரத்தமின்றி யுத்தமென்று வருகுது” என்று பாடிய பாட்டு களையெல்லாம் யாரும் மறந்து விட முடியாது. விர பாரதி தமிழிலேதான் பாடினா. இது மாதிரித் தமிழ்ப் பரம்பரையே காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்தது; இது மாதிரித் தமிழ்ப் பரம்பரை அவர்கள் கட்சியிலே இருந்தார்கள் என்று ஒரு பெயரையாவது சொல்ல முடியுமா? ஜிகைத் தலைப்பாகையுடன் ஆங்கிலத்தில் பேசுவார்கள். யுத்தப் பிரசாரம் செய்ததை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். அதற்குப் பின்னால் தமிழையே உருவாக்கியவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன். திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் கடல் மடை திறந்தது போல் தமிழிலே பேசுவார்கள்; ஸர். ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசுவார்கள். இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த தமிழர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள்; அதை மறந்து விட முடியாது.

ஆகவே, புலவரவர்கள் எங்களை தமிழுக்கு விரோதிகள் என்று சொல்வது நாங்கள் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பது என்பது தான் சகிக்கமுடியவில்லை. தமிழ் மக்களுக்கும் தமிழ் குலத்திற்கும் இந்த நாட்டில் உணர்ச்சியுண்டு. அவர்கள் எத்தனை எத்தனை பேசினாலும் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை தமிழ் மக்கள் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். விரோதத்தினாலும் குரோதத்தினாலும் எதையும் சாதித்துவிட முடியாது, என்பதை அவர்கள் மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த மொழி மீதும் எங்களுக்கு விரோதம் கிடையாது. அன்றும், இன்றும்; என்றும் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். அவர்களை விட நாங்கள் தமிழ் ஆர்வத்தில் எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவர்கள் அல்ல. தமிழை விருத்தி செய்வதில் அவர்களையும் எங்களையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் நாங்கள் எங்கேயோ மலை மீது இருக்கிறோம் என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை மட்டும் கூறிக் கொண்டு இந்த மசோதாவை, யுனிவர்சிட்டி நடைமுறைப் போக்கில் இருக்கிற கஷ்டங்களை, சிக்கல்களை அப்போதைக்கப்போது எவ்விதம் திருத்த வேண்டுமோ அத்தகைய திருத்தங்களை கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அரசாங்கத்தைப் போற்றி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

1st February 1966]

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் ஜாயின்ட் செலக்ட் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இருந்தபோதிலும் அந்தக்குழுவின் கூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருந்தது. ஆகவே, என் கருத்துக்களை அந்தக் கமிட்டியில் கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை இப்போது கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பட்டுள்ள அவசியம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒரு தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்து அந்த மாவட்டங்களை தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு இருக்கக்கூடிய காரணத்தினால் இது அவசியமாகிறது. இந்த மசோதாவின் மீதுள்ள விவாதத்தின்போது நான் ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இரண்டு யுனிவர்சிட்டிகள் ஏற்பட்டபோதிலும்—நான் அண்மையில் யுனிவர்சிட்டியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை—மதுரையில் ஒரு யுனிவர்சிட்டி, சென்னையில் ஒரு யுனிவர்சிட்டி ஏற்பட்ட போதிலும் சென்னை யுனிவர்சிட்டிக்கு அதிக நிலப் பரப்பும் அதிகக் கல்லூரிகளிலும் இருக்கின்றன. மதுரை யுனிவர் சிட்டிக்கு குறைவான நிலப்பரப்பும் குறைவான கல்லூரிகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, மதுரை யுனிவர்சிட்டிக்கு அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. மூன்றாம் யுனிவர்சிட்டி அமைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். நம் நாட்டில் சமீபத்தில் ஏற்பட்டுள்ள யுனிவர்சிட்டிகளின் வளர்ச்சியைப் பார்க்கிற போது மற்ற ராஜ்யங்களில் ஒரு கோடி ஜனத்தொகைக்கு ஒரு யுனிவர்சிட்டி என்ற அடிப்படையில் இருக்கும்போது இங்கு இப்போது நான் இசண்டாவது யுனிவர் சிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விரண்டையும் பிரித்து மூன்றாம் யுனிவர்சிட்டி அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டு மென்று மிக முக்கியமாக வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மொழியைப் பற்றி இப்போது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சிமொழி தமிழ்தான் என்பதில் சந்தேகம் இருக்கமுடியாது. அரசாங்கமும் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதைப் படிப் படியாகக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆனால் நம்முடைய நாடு பல மொழிகள் பேசக் கூடிய நாடாக இருக்கிறது. ஆட்சிமொழி டெல்லியில் என்ன இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி நாம் தெளிவாகச் சொன்னால்தான் இங்கு எது வரவேண்டும் என்பதைத் சொல்லமுடியும். டெல்லியில் ஆங்கிலம் இருக்கட்டும் என்று சொல் லிவிட்டு இங்கு தமிழ் மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது. தமிழே வேண்டாம். ஆங்கிலமே இங்கே நீடிக்கட்டும் என்று அரசாங்கம் போகிற போக்கிற்குத்தான் உதவி செய்யும். அரசாங்கம் அப்படிச் சொல்லாவிட்டாலும் அரசாங்கக் கொள்கை அந்தத் திசையில் இருந்துதான் வருகிறது. டெல்லியில் எந்த மொழி இருக்கமுடியும், டெல்லிக்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் எது இணைப்பு மொழியாக இருக்கமுடியும் என்பதில் அரசாங்கத்திற்கு குழப்பம் இருக்கிறது. ஓரளவிற்கு பிரசாரத்திற்காக மும்மொழிக் கொள்கையை ஏற்றிருக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அதன்பேரில் உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்க தைரியம் இல்லை—தைரியம் இல்லை

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

என்ற வார்த்தையை விட்டாலாக, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்—அதில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். 48 கோடி மக்கள் இருக்கிறார்கள், பலவித அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன, தேசத்தின் நலனைவிட கட்சியின் நலனை மேல் என்று நினைக்கும் மனப்பான்மை இருக்கும்போது இப்பிரச்சனையைச் சுலபமாகத் தீர்க்கமுடியும் என்று நினைக்கவில்லை. அதில் கஷ்டம் இருக்கலாம். ஆங்கிலம் மட்டும்தான் டெல்லியில் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வோமானால் தமிழ் வருவது கஷ்டமாக இருக்கும். முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், ஆங்கிலம் படிப்படியாக எல்லா மாட்டத்திலும் அகற்றப்பட வேண்டும். அதன் இடத்திற்கு தமிழ் வரவேண்டும் என்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். மொழிப் பிரச்சனையைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது விவரமாகப் பேசியிருக்கிறோம். அநேகமாக அரசாங்கமும் அதைக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. அதை நடைமுறையில் கொண்டு வர பாடுபட வேண்டும். அப்போதுதான் தமிழ் நாட்டில் தமிழ் ஆட்சிமொழியாவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் பூர்ணமாக ஏற்படும். தமிழையே பயிற்சி மொழியாக்கி தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கும்போது தமிழில் படிக்க மாணவர்கள் முன்வரவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுவார்கள். அதில் ஓரளவு உண்மையிருக்கலாம். காரணம் என்ன? தமிழில் படித்தவர்களை இரண்டாம் தரமாக கருதினால், தமிழை இரண்டாம் தரமாக கருதக் கூடிய நிலை இருக்கும்போது நிலைமை வேறு எப்படியிருக்கமுடியும்? ரூ. 30 அல்லது 40 ஸ்டைப்பென்ட் கொடுப்பதால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. அவர்களுக்கு உத்தியோகத்தில் முதல் இடம் கிடைக்கும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால்தான் அது சாத்தியமாகும். செகரட்டேரியட்டில் ஆங்கிலத்தில் குறிப்புகள் வைப்பதும், ஆங்கிலத்தில் முடிவுகள் பிறப்பிப்பதும் இருக்கும் வரையில் எப்படி தமிழில் படிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வம் ஏற்படும்? விஞ்ஞானப் பாடங்களை ஆங்கிலத்தில் படித்தால்தான் பெருமை என்று நினைக்கும்போது எப்படித் தமிழில் படிக்க ஆர்வம் ஏற்படும்? ஆகவே, விஞ்ஞான பாடங்களை பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்கவேண்டும். ஆங்கிலத்தையும் இந்தியையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்க வேண்டும். இந்தியா என்று என்பதை மட்டும் ஒப்புக்கொண்டால் போதாது, இந்தி ஆங்கிலம் இரண்டையும் மொழிகளாக கற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொண்டால்தான் இங்கு தமிழ் ஆட்சிமொழியாகவும், பயிற்சிமொழியாகவும் வர முடியுமென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். சிலர் ஆங்கிலமே நீடிக்கட்டும், எல்லா மட்டத்திலும் என்று கூறுவதை ஒரு காரணமாகக் காட்டி நம் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழை பயிற்சி மொழியாக ஆக்குவதில் காலதாமதப்படுத்துவது சரியல்ல. தமிழை பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வந்து எல்லா மட்டங்களிலும் அதை ஆட்சிமொழியாக அமல் நடத்தவேண்டும் அதை இந்திய ஒற்றுமைக்கு இடையூறு இல்லாமலும் செய்து விட முடியும். கேரளம், தமிழ் நாடு இந்த

1st February 1966] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

இரண்டு மாநிலங்களிலும்தான் ஆங்கிலப் பயிற்சி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தையும், இந்தியையும் மொழிகளாகக் கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் தமிழில் எல்லாப் பாடங்களையும் படித்தாலும் எந்த மாநிலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போய் வேலை செய்து அவரவர்களுடைய திறமையும், அறிவும் நாடு பூராவிற்கும் கிடைக்க சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, துணிவோடு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமிழே பயிற்சி மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக்கூட அது ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்கும். மற்ற மாநிலங்களுக்கும் அது ஒரு வழி காட்டியாக இருக்கும். இதனால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. உயர்நீதி மன்ற மொழியை மாற்ற இப்போதே அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. உயர்நீதி மன்ற நடவடிக்கைகளை தமிழிலேயே நடத்தலாம். அப்படிச் செய்து அதன் மொழி பெயர்ப்பை ஆங்கிலத்தில் கொடுக்கலாம். இந்தியிலும் கொடுக்கலாம், அது மற்ற மாநிலங்களுக்கும் பயன்படும். இல்லாவிட்டால் ஒரு புறத்தில் இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் இந்தியிலேயே நிர்வாகம் நடத்தவேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் வேகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது நாம் ஆங்கிலத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால், ஆங்கிலத்திலேயே இது நீடிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அது ஆங்கிலம் அறிந்த ஒரு சிறிய கூட்டத்திற்கே பயன்படும், அவர்களுக்குக்கூட பிற்காலத்தில் சங்கடம் ஏற்படக்கூடும். நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும், செகரட்டேரியட் உள்பட எல்லா அலுவலகங்களின் நிர்வாகமும் தமிழிலேயே இருக்கவேண்டும். பல்கலைக்கழகங்களில் எல்லா பாடங்களுக்கும் தமிழே பயிற்சி மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற மூன்றையும் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. இதை துணிவோடு செய்ய வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களோடு தொடர்பு கொள்ள இந்தியையும் ஆங்கிலத்தையும் மொழியாக பயிலவேண்டும். அதுவரை தென்னாட்டு மாநிலங்கள் ஒப்புக் கொள்கிற வரை மத்திய அரசாங்கத்தில் இந்தி மட்டும் இருக்கக்கூடாது. ஆங்கிலம், இந்தி இரண்டும் இருக்கவேண்டும். இதுதான் நாட்டு ஒற்றுமையில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய கொள்கை. இந்தக் கொள்கையை வேகமாக அமல் நடத்த அரசாங்கம் துணிவோடு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். அதற்கு முன் உதாரணமாக மதுரைப் பல்கலைக் கழகச் சட்டம் நிறைவேற்றுகிறபோது தமிழ் என்று போட்டிவில்லை. இந்தச் சட்டத்திலும் தமிழ் பயிற்சி மொழியாக இருக்கட்டும், அதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லும்போது அதைச் சொல்கிறார்கள். அதைச் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தி விட்டால் என்ன தவறு ஏற்படும்? தமிழில் புத்தகங்கள் வரட்டும், பயிற்சி பெற்றவர்கள் வரட்டும், அதனால் ஏதாவது கஷ்டங்கள் இருந்தால் அதைச் சமாளிக்கலாம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் புத்தகங்கள் வருவதும், தமிழில் சொல்லிக் கொடுக்க பயிற்சிபெற்றவர்களும் எப்படி வரமுடியும்? தமிழில்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [1st February 1966]

சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும், சொல்லிக்கொடுக்கப்படும் என்ற நிச்சயம் இருந்தால் தான் தமிழில் படிக்கவேண்டும் என்ற அக்கரை இருக்க முடியும். அப்போது தான் அதிகம் பேர் தமிழில் பயிற்சி பெற முன் வருவார்கள். நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, குறைந்த பட்சம், விஞ்ஞான பாடங்களையாவது தமிழில் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டும். தமிழ் சரியாக கிடைக்காத இடத்தில் ஆங்கிலத்தின் உதவியைக்கொண்டு சொல்லிக் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஒன்றுமே சொல்லவில்லையென்றால் எப்போது தான் தமிழ் பயிற்சி மொழியாவது? சில பாடங்களை மட்டுமாவது உடனடியாக சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புத்தகங்களை மட்டும் தமிழ் படுத்திவிட்டால் மட்டும் போதாது, தமிழ் படுத்தப்பட்ட சில புத்தகங்களைப் பார்த்தேன். கருத்துக்களே சிலவற்றில் தவறாக இருக்கின்றன. இந்தக் குறையை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு தமிழ் பயிற்சி மொழியாக்குவதைத் தள்ளி வைக்கக்கூடாது. இப்பேர்ப்பட்ட குறைபாடுகள் எல்லாம் போகும் வரையிலும் நாம் காத்திருக்கவேண்டும் என்பது தேவையில்லை. எங்காவது முதலில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதற் குரிய முறையில் செயல்படுத்தவேண்டும். பயிற்சிமொழியாக இருக்கவேண்டும். என்று நாம் சொல்லும்போது, அதைச் சட்டத்தில் சொல்லிவிடுவதில் என்ன கெட்டுப் போய்விடுவது? ஆகவே, இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், யுனிவர்சிட்டியில் வேலை செய்யக்கூடிய பேராசிரியர்கள், மற்ற நிபுணர்கள், சிப்பந்திகள், இவர்களுடைய எதிர்காலம் எப்படியாகும் என்பதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவு படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றக் கூடியவர்கள் இனிமேல் சென்னையிலும் மதுரையிலும் பணியாற்றவேண்டியிருக்கும். அந்தந்த பகுதியில் இருக்கக்கூடியவர்கள் அப்படி அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியில்லாமல் பணியாற்றுகின்றவர்களுடைய வசதிக்கு தகுந்தவாறு அவர்கள் பணியாற்றுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். சென்னையில் இருக்கின்றவர்கள் மதுரைக்கு போக விரும்பலாம், அதே போன்று மதுரையில் இருக்கின்றவர்கள் சென்னைக்கு வருவதற்கு விரும்பலாம். இதை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப சென்னை பகுதியிலுள்ளவர்கள் சென்னையில் வேலை செய்வதற்கோ அல்லது மதுரை பகுதியில் இருப்பவர்கள் மதுரையில் வேலை செய்வதற்கோ அதே போன்று வரவிருக்கின்ற திருச்சி யுனிவர்சிட்டியில் வேலை செய்வதற்கு திருச்சி பகுதியில் உள்ளவர்கள் விரும்பினாலும், அவர்களே தாங்கள் வேலை செய்ய விரும்பும் இடத்தை தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966]

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா வின்மீது நான் ஒரு சில கருத்துக்களை எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு முன் கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் சொன்ன ஒரு சில கருத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு திரு. கே. டி. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் எந்த அளவுக்கு தமிழ் பற்றுடையவர்கள் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் செக்கிழுத்த செம்மல் சிதம்பரனார் அவர்களையும், தமிழ் தென்றல் கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களையும் பாரதியார் அவர்களையும், நாமக்கல் கவி அவர்களைப்பற்றியும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தமிழுக்கு சேவை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதில் யாருக்கும் எத்தகைய கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. ஆனால் அதே சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தாங்கள் இதை நன்றாக அறிவீர்கள் . . . 'Exceptions do not prove the rule.' என்று சொல்வார்கள். விதிவிலக்குகள் எப்போதும் விதியை நிரீனயம் செய்துவிடமுடியாது. அந்த முறையில் சிலர் விதிவிலக்குகளாக இருந்திருக்கலாம். எந்த கல்யாணசுந்தரனார் அவர்களைப்பற்றிச் சொல்லி காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு தமிழ்ப்பற்று இருக்கிறது என்று சொன்னார்களோ, அதே கல்யாணசுந்தரனார் அவர்கள், திரு. அவனாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் கட்டாய இந்தி கொண்டு வரப்பட்ட போது, காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு தமிழ்ப்பற்று குறைவு என்று அன்றைக்கு நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மகா நாட்டில் திட்டவாட்டமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு சில விதிவிலக்குகள் இருந்திருக்கலாம். இது அங்கும் இருக்கலாம், இங்கும் இருக்கலாம். அதை வைத்துக் கொண்டு பொதுவியை நிரீனயம் செய்துவிட முடியாது. இதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாமன்றத்தில், தமிழ்ப் பற்று இருப்பதைப் பற்றி திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் குறுக்கிட்டு விளக்கம் சொல்கின்ற நேரத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டுவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இத்தகைய பெரியவர் இவ்வாறு உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது, நான் அவர்களை விட வயதில் சிறியவன் என்றாலும்—அவர்களைவிட அறிவிலும் ஆற்றலிலும் சிறியவன் என்பதையும் வேண்டுமென்றால் ஒப்புக் கொள்கிறேன்—இவ்வாறு முதியவராக இருக்கின்ற அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு உணர்ச்சிவசப்பட வேண்டிய தேவையில்லை . .

கனம் சபாநாயகர் : கனம் முதலமைச்சர் உணர்ச்சி வசப்பட்டு ஒன்றும் பேசவில்லை, அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? 'கனம் உறுப்பினர் திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் சப்பைக்கட்டு கட்டுகிறார்கள்' என்று தான் சொன்னார்கள். அவர்கள் உட்கார்ந்து இருந்து கொண்டு சொல்லக்கூடாது, அதனால் தான் எழுந்திருந்து அவ்விதம் சொன்னார்கள், அவ்வளவு தான் . . உணர்ச்சிவசப்பட்டு ஒன்றும் சொல்லவில்லை . . .

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : அவ்விதம் உணர்ச்சிவசப்படவில்லை என்று சொன்னால் அதற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன், தேர்தல்

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

காலத்தில் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியிலுள்ள பலர் தங்கள் தாய்மொழியில் தங்கள் பெயர்கள் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக தங்கள் பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டார்கள். இதைப் பற்றி தேர்தல் காலத்தில் ஒரு அமைச்சர் அவர்கள், அதுவும் மத்திய அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிக்கும் அமைச்சர் ஒருவர் பேசிய பேச்சு எப்படியிருந்தது? அன்புமக்கள் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், மதியழகன் என்று ஒருவர் பெயர் வைத்திருக்கிறாராம், என்று சொல்வதோடு நின்றுவிடவில்லை, மதியழகன் என்பதற்கு விளக்கமும் கொடுத்தார்கள். அந்த விளக்கத்தை இந்த மன்றத்தில் நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்பவில்லை. இப்பேர்ப்பட்ட தமிழ்பெயரைப்பற்றி கேலி செய்து பேசியது காங்கிரஸ் அமைச்சர் ஒருவர் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதே விவாதத்தில் நான் தொடர்ந்து ஈடுபடவிரும்பவில்லை, அவர்கள் குறிப்பிட்டதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

இந்த மன்றம் கடந்த அக்டோபர்-நவம்பர் மாதத்தில் கூடிய நேரத்தில் மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதாவை நிறைவேற்றியது. எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னார்கள், நான் சிறையில் இருக்கும்போதும் படித்ததாக ரூபகம். ஜப்பான் நாடு ஒரு சிறிய நாடு தான். அந்த நாட்டில் 139 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட மதுரை பல்கலைக் கழகம், 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இருந்து வரும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம், இவ்விதம் மூன்றே மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் தான் நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்றன. ஜப்பான் நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய மாநிலத்தின் ஜனத்தொகைதான் அங்கு இருக்கும், பரப்பளவும் நம் மாநிலத்தின் அளவுக்கே இருக்கும். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களின் எண்ணிக்கையும் பார்த்தால், அந்த நாடு எந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, நாம் எந்த அளவுக்கு குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது, நம்முடைய சாதனையில் நாம் மிகமிக குறைவாக இருக்கிறோம் என்பதை இதன் மூலம் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதே சந்தர்ப்பத்தில் இந்தப் பிரியாம்பிளில், சர்வகலாசாலையில் போதிக்கப்பட வேண்டிய மொழி தமிழ் மொழியாக இருக்கவேண்டும்; என்கின்ற திருத்தத்தை எங்கள் கட்சி செயலாளர் அவர்களும், தோழர் அரங்கண்ணல் அவர்களும், கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை வாபஸ் பெறவேண்டும் என்கின்ற அளவில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமது உரையை அமைத்துக்கொண்டு ஆரம்பத்தில் பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்ன காரணங்களை நாம் ஆராய கட்டமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் சொல்லுகின்றபடி உடனடியாக தமிழில் எல்லாவற்றையும் சொல்லிக்கொடுத்துவிட முடியாது என்றிருந்தாலும், இத்தனை ஆண்டு காலத்திற்குள் தமிழை எல்லா

1st February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

கலைகளிலும் போதனா மொழியாக கொண்டு வரவேண்டும் என்று ஒரு காலக்கெடுவை நிர்ணயிக்கலாம். அதுவரையில் மொழி பெயர்க்கவேண்டிய தூல்களை எல்லாம் மொழி பெயர்த்து, 67-ல் அல்லது 70-ல் தமிழை போதனா மொழியாக கொண்டுவரவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். எல்லா கலைகளிலும் ஆரம்பத்திலே முடியாவிட்டாலும், ஒன்றிரண்டிலாவது முதலில் ஆரம்பிக்க வேண்டும். தமிழிலே அனைத்தும் முடியவில்லை என்றாலும்; ஆரம்ப தில் மற்ற வேறு மொழிகளிலுள்ள சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம், அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் சொற்களை கடன் வாங்கி உபயோகித்துக்கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்கு மொழியாற்றல் ஏற்படுவதுவரையிலும் வைத்துக் கொள்ளலாம், அதற்குப்பின்னாலாவது தமிழ் போதனாமொழியாக ஆக்கப்படும் என்கின்ற ஒரு உறுதிமொழியையாவது இந்த மசோதாவில் சேர்ந்தால்கூட எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை விட்டுவிடலாமா என்பதைப்பற்றி சிந்தித்து முடிவு செய்ய முடியும். அதே சமயத்தில் சிந்தனை செய்கின்ற விஷயத்தில் தாம் மொழியில் சிந்தனை செய்வதைப்பற்றி இங்கு பல தடவை பேசப்பட்டிருக்கின்றது. தாம் மொழியில் சிந்திக்கும் போது அதனால் கிடைக்கின்ற பயன் அதிகமாக இருக்கும். அன்னிய மொழியில் சிந்தனை செய்யும்போது கிடைக்கக்கூடிய பலன் மிக குறைவாக இருக்கும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் பலரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இப்போது பிர் ஆம்பிளில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் போதனா மொழியாக, கற்பிக்கும் மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்; ஏற்றுக்கொண்டு, நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல கால கெடுவாவது இதிலே நிர்ணயிக்கலாம்; அல்லது பின்னால் நிர்ணயிக்கலாம், ஆகவே திருத்தத்தை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளலாம். ஆகவே தமிழை ஆட்சி மொழியாக நாங்கள் செய்து விட்டோம் என்று பெருமைப்படுகிற கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கல்லூரிகளில் தமிழ் ஏன் போதனா மொழியாக இருக்கக் கூடாது என்று தெள்ளத் தெளிவாகச் சொல்ல வில்லை என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவைக் கொண்டு வந்த காலத்திலே எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அதிலே செனெட்டுக்கு இந்த மாமன்றத்திற்கு ஆறு உறுப்பினர்கள், மெலவைக்கு மூன்று உறுப்பினர்கள் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற உறுப்பினர்கள் எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்கிற அந்த எலெக்ஷன் விதி முறையைச் சொல்லுகிற நேரத்திலே ஒரு திருத்தத்தைக் கொடுத்திருந்தார்கள். அந்தத் திருத்தத்தை அப்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. திருத்தம் நிராகரிக்கப்பட்டது. ஆனால் சென்னை பல்கலைக் கழக மசோதா திருத்தப்பட்டு மாமன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்டு இருப்பதில் கொடுத்த திருத்தத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதற்கு நன்றி, வணக்கம்.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

இதே திருத்தத்தை மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்தில் ஏன் செய்யக்கூடாது? அங்கு ஒரு முறை, இங்கு ஒரு முறையா? திருத்தம், திருத்தம் என்று நான் குறிப்பிடுகிற திருத்தம் என்ன என்றால் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ப்ரோபேர்ஷனல் ரெப்ரேஸென்ட்டேஷன் பை மின்ஸ் ஆஃப் தி சிங்கன் டிரான்ஸ் ஃப்ரபிள் வோட்—அதாவது ஒற்றை மாற்று விதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ முறை—சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறை மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. ஆகவே, இதற்கு இணங்க அங்கும் திருத்தம் செய்யப்படவேண்டும். அதற்கும் இந்தக் கூட்டத் தொடரில் வேண்டிய திருத்தத்தை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, மதுரை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், சென்னை பல்கலைக் கழகச் சட்டத்திலேயும், உப-அத்தியட்சகர்—வைஸ்-சான்ஸலர்—நியமன முறையில் ஒரு சில மாறுதல்கள் இருக்கின்றன. இப்போது திருத்த மசோதாவில் மதுரை பல்கலைக் கழக மசோதாவிற்கு ஒப்ப மாறுதலுக்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இப்போது உள்ள முறையில் செனெட் சபை மூன்று அங்கத்தினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டு, அவர்களிலிருந்து ஒருவரை கவர்னர் நியமனம் செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அதற்கு மாறாக, சின்டிகேட் ஒருவரையும், செனெட் ஒருவரையும் நியமனம் செய்து, கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்து, அப்படி நியமனம் செய்யப்பட்ட—மூவருள் ஒருவர்—மூவர் குழு சிபார்சு செய்த சான்ஸலர் தேர்ந்தெடுக்கிற ஒருவர்—வைஸ்-சான்ஸலராக இருப்பார் என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த முறையைப் பற்றி செலெக்ட் கமிட்டியில் விவாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது. நான் இந்த நேரத்திலே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிற போலீஸ் அதிகாரியே நீதிபதியானால், நியாயம் கிடைக்குமா? நான் உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், இந்த உதாரணத்தைச் சொல்லுவதால் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்படக் கூடாது. நான் தெரிவிக்க விரும்புகிற கருத்தை தெளிவுபடுத்துவதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். குற்றம் சாட்டுகிறான் போலீஸ்காரன். அதே போலீஸ்காரன் நீதிபதியானால், குற்றம் சாட்டப்படுகிறவனுக்கு நீதி கிடைக்குமா என்றால், நீதி கிடைக்காது...

கனம் சபாநாயகர் : can the prosecutor be the Judge?
என்று கேட்டு விடுங்கள். போலீஸ்காரனை ஏன் இழுக்கிறீர்கள்?

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : சான்ஸலர் ஒருவரை நியமனம் செய்கிறார்; செனெட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்கிறது. சின்டிகேட் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்கிறது. இவர்களுள் ஒருவரை சான்ஸலர் அவர்கள் வைஸ்-சான்ஸலராக நியமனம் செய்கிறார் என்றால் சான்ஸலர்தான்

1st February 1966] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

நியமனம் செய்தவரைத்தான் நியமனம் செய்வாரே தவிர வேறு ஒருவரை நியமனம் செய்வார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. பிராசிக்யூட்டரே ஜட்ஜரானால் குற்றவாளிக்கு நீதி கிடைக்காது என்று சொன்னேன். ஆகவே, சீலப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் கட்சி பாடுபாடுகளுக்கு அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர், அவர் ஒருவரை நியமனம் செய்து விடலாம். செனேட், சிண்டிகேட் நியமனம் செய்கிறவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு, கவர்னர் நியமனம் செய்கிறவரையும் வைத்துக்கொண்டு, அவர்களுள் ஒருவரை வைஸ்-சான்ஸலராக நீதிபதி அவர்கள் முடிவு செய்யலாம். அத்தகைய முறையிலே திருத்தம் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதலில் பேசும்போது சற்று பிழகை போட்டுப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவில் 'அட்டானமஸ்' என்று சொல்லுவார்கள் அல்லவா, அதற்குக் குந்தகம் விளைந்திருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட வாசகங்கள் மசோதாவில் இருக்கின்றன என்று பத்திரிகைகளிலெல்லாம் கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன, அத்தகைய முறையில் இல்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், அதே சந்தர்ப்பத்திலே, செக்ஷன் 7-லே, க்ளாஸ் (3)-லே ஏற்கனவே இல்லாத ஒன்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதை நான் படித்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

In the event of the Senate or the Syndicate or both not complying with such directions within such time as may be fixed in that behalf by the State Government, State Government shall have power to take such steps as it might think necessary for such compliance.

என்று இருக்கிறது. அதாவது அரசாங்கம் இடுகிற கட்டளை அல்லது வேண்டுகோளை சிண்டிகேட்டோ அல்லது செனேட் சபையோ நிறைவேற்றாவிட்டால் உடனடியாக அரசாங்கமே அத்தகைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்ற அளவுக்கு வாசகங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அதே நோத்திலே நமது தொழில் அமைச்சர் அதற்கு உரிய விளக்கத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த விளக்கம் எவ்வளவு தூரம் பொருந்தும் என்று நான் ஆராய முற்படுகிறேன்.

The Hon. Sri R. Venkataraman replied that the present clause giving power to Government was an extraordinary power, not intended to be used in day-to-day administration.

அதாவது, அன்றாட நிர்வாகத்திலே அரசாங்கம் தலையிடுவதற்காகச் செய்யப்பட்ட க்ளாஸ் அல்ல என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அடுத்தாற்போல் :

He added that the State Government reserved only the right to cause an inspection to be made and that the present clause was only an enabling clause.

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [1st February 1966]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது பார்வையிட, பார்வையிடுவதற்கு வேண்டியதைச் செய்வதற்காக க்ளாஸ் இருக்கிறது என்று விளக்கம் தந்திருக்கிறார். அதே நேரத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் என் பதிலே என்ன அடங்கும் என்று போட்டு விட்டு வாசகங்கள் அமைந்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அப்படி வாசகங்கள் இல்லாதிருப்பதால், அன்றாட நிர்வாகத்தில் தலையிடாது இருக்கலாம். ஆனால், பல்கலைக் கழகத்தின் போக்கு அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அரசாங்கத்திற்குப் பிடிக்கிற முறையில் கட்டளைகள், டைரக்டர்ஷனைக் கொடுத்து, அந்த டைரக்டர்ஷனை யுனிவர்சிட்டி நிறைவேற்றிவிட்டால் அரசாங்கம் நிறைவேற்றிக்கொள்ள இந்த ஷரத்து வகை செய்கிறது. ஆகவே, இந்த ஷரத்தை நீக்கிவிட வேண்டும் அல்லது இன்ஸ்பெக்டர் என் அளவுக்கு ஷரத்திலே ரெஸ்ட்ரிக்ட் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த விவாதத்திலே இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு அளித்த கனம் தலைவர் அவர்களுக்கு உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற சென்னை பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவினம்து பொறுக்குக் குழுவின் அபிப்பிராயத்தோடு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாகிற இந்த நேரத்தில், தேசம் முழுமையிலும், தமிழ்நாடு விலக்கில்லாமல், மாணவர்கள்; குறிப்பாக பல்கலைக் கழகத்து மாணவர்கள் மத்தியிலும்கூட இண்டிஸிபிளின் அல்லது ஒழுக்கக் குறைபாடுகள், ஒழுங்கினங்கள் இவைகளெல்லாம் தென்படுகின்றனவே இவைகளுக்கு உரிய முறையில், இதற்குப் பரிகாரம் போல, புதிதாக ஏதாவது இதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று நான் துருவிப் பார்த்தேன். எனக்கு இருக்கிற அபிப்பிராயம் வெளிநாடுகளில், குறிப்பாக அமெரிக்க நாட்டில், பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கக் கூடிய சபைகளில் ஒன்றான செனேட் சபையில் மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்குக்கூட இடம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக நான் விசாரித்து அறிந்திருக்கிறேன். அத்தகைய ஒரு முறையை பின்பற்றி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களில் பிரதிநிதிகள் செனேட் சபையில் அங்கம் வகிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சந்தர்ப்பம் அளித்து ஏதேனும் வசதி செய்து கொடுத்தால், அது இந்த 'இண்டிஸிபிளின்' விபாதிக்கு ஒரு மருந்தாக இருக்காதா என்பதைப்பற்றியும் ஆராயலாம் என்று அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த பல வருஷங்களாக புகழோடு இயங்கக்கூடிய சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து பல வருஷத்திய ஆராய்ச்சிக்குப் பின்னர் லெக்ஸிகன், தமிழ்-ஆங்கில அகராதி ஆகியவைகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஒன்றிரண்டு அதனுடைய புகழுக் கேற்றவாறு வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு அதிகமாக ஆராய்ச்சி முடிவுகள் பல்கலைக்கழகத்தி

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

லிருந்து வெளிவந்திருக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்த்தோமோ, அந்த அளவுக்கு இதுவரையில் வந்திருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகவே, எவ்வளவு தாராளமாக இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவை வலுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தி, அதிலே என்ன சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அங்குள்ள ப்ரொபஸர்ஸ், லெக்சரர்ஸ் ஆகியோர்க்குரிய சுயேச்சைகளெல்லாம் இருக்கின்றனவா, ஆராய்ச்சிக்குள்ள வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றனவா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் தீர்க்கமாக கவனம் செலுத்துவது நல்லது என அபிப்பிராயப்படுகிறேன். நான் அறிந்த மட்டில் இந்த ஆராய்ச்சிப் பிரிவு இன்னும் சீராக்கப்பட்டு, இன்னும் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன்.

நான் தெரிந்திருக்கிறேன், தமிழ் பிரிவைப் பொறுத்த மட்டில், சமீபத்தில் திருக்குறள், திருவள்ளுவர் பற்றிய ஆராய்ச்சி சென்னை பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பிரிவில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவள்ளுவர் பற்றி நான்கு பிரிவானாலும் சரி, நூல் நிலையப்பிரிவானாலும் சரி, அங்குள்ள தமிழ்ப்பிரிவாயினும் சரி, இப்படி அங்குள்ள பல்வேறு பிரிவுகளும் தங்கள் தங்கள் வழியிலே திருக்குறள்பற்றி, திருவள்ளுவர் பற்றி நுணுக்கமாக ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். பொருளாதாரப் பிரிவினும், வள்ளுவரின் பொருளாதார முறை என்னவென்பதைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம். இப்படி அத்தனை பிரிவுகளும் நடத்தி வருகிற ஆராய்ச்சியின் பலனை பரிசீலித்து, அவற்றைத் தொகுத்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடுவதற்கு என்று ஒரு குழு சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் இல்லை என்ற குறைபாடு உணரப்படுகிறது. அவ்வப்பொழுது இவைகளைப்பற்றி செய்யக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளையெல்லாம் சேர்த்து, பரிசீலனை செய்து, தொகுத்து; அந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு, அதற்குரிய விளம்பரத்தை சரிவர செய்வதற்கு, பப்ளிஸிடி பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தவேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் விசேஷமான அம்சம் என்ன வென்றால், தமிழ் பிரிவுக்கு ஒரு விசேஷமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு, அதற்கு வரக்கூடிய துணைவேந்தர்கூட ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞராக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில்; அதற்கெல்லாம் வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். அது மிகவும் பாராட்டத்தகுந்தது. 13-ம் நூற்றாண்டு இலக்கணம் நன்னூல் என்று நான் கருதுகிறேன். 13-ம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் இவ்வளவு காலம் கடந்த பிற்பாடு நவீன வளர்ச்சி, தமிழ் வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஒரு இலக்கண நூல் வெளியிடப்பட வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். சீரிய முறையில் அதற்குரிய சிந்தனை எந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கேட்பதற்கு விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கூட தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய தமிழ்ப் பிரிவை இன்னும் வலுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இந்த ஆராய்ச்சியில்கூட ஈடுபடுதல் வேண்டும் என்று

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [1st February 1966]

நான் நினைக்கிறேன். நான் சென்ற தினங்களுக்கு முன்பு பல்கலைக் கழக நூல் நிலையத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். எனக்குத் தேவையான நூலைப்பற்றி அங்கே விசாரிப்பதற்குச் சென்றிருந்தேன். தமிழ்ப் பிரிவில் கலிங்கத்துப் பாணி பற்றி ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டிருந்தது. திருச்செந்தூர் பாணி, இப்படி 4, 5, பாணிகள் நூல் வடிவில் வெளிவந்திருக்கின்றன. சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் கலிங்கத்துப் பாணி பற்றிய ஆராய்ச்சியில்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நூல்தான் அங்கு இருக்கிறது. மற்ற பாணிகளைப்பற்றி கேட்பாரில்லை. இவற்றையெல்லாம் தொகுத்து; பரிசீலனை செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளை வெளியிடமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். வெளி நாடுகளில் யுனிவர்சிட்டியிலுள்ளப் ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் சுயேச்சைப் போக்கு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் சுயேச்சையாக இயங்குகின்றன என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்த மட்டில், ப்ரொபஸர்கள், லெக்சரர்கள் எந்த அளவுக்கு சுயேச்சையாக இருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு சுயேச்சை எண்ணம் வளர்க்குடிய அளவுக்கு எல்லா விதமான ஊக்கமும், ஆக்கமும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று நான் அறிகிறேன். அதற்கான வழிவகைகள் என்ன என்பது பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இந்த ஆராய்ச்சிகளுடைய முடிவுகளையெல்லாம் சேர்த்து பரிசீலனை செய்து தொகுத்து, வெளியிடுவதற்கு ஒரு குழு அமைவதற்கு இடம் வைப்பது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

வைஸ்-சான்ஸலரைப் பொறுத்த வரையில் முன்பிருந்த சட்ட திட்டங்களில் சில மாறுதல்கள் செய்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. வைஸ்சான்ஸலராக வருபவர் 'ப்யூர்லி அகடமியினை' இருக்க வேண்டும். கல்வியைப் பற்றியே தான் முழு மூச்சாக நினைக்கக் கூடியவராக இருக்கவேண்டும். கூடுமானவரையில் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட போக்கு உடையவராக யுனிவர்ஸிடி அதிபர் இருக்க வேண்டும். அத்தகைய நிலைமையை, சூழ்நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அளவுக்கு சென்னை பல்கலைக்கழக சட்டத்தில்கூட இவைகளையெல்லாம் ஒரு பொது நோக்கமாக வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமைக்கு வழிவகை செய்வது நலம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்லியமாதிரி, சென்னை பல்கலைக்கழகம் சமீபத்தில் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடியது. ஏறக்குறைய இரண்டு 65 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் யுனிவர்ஸிடி காம்ப்ளில் சாதாரணமாக குடிக்கக்கூடிய நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான வசதி இதுவரையில் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. வெளி தேசத்திலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் இந்த பல்கலைக் கழகத்தைச் சென்று பார்க்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, குடி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து தருவது அவசியம். இதிலே எந்த அளவுக்கு சிரமம் இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

டில்லி யுனிவர்ஸிட்டியிலும், வட இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மற்ற யுனிவர்ஸிட்டிகளிலும் அங்கிருக்கக்கூடிய ஆராய்ச்சிகளின் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையெல்லாம் அந்தந்த மொழிகளிலேயே வெளியிடுவதற்கு ஏற்ற வசதி இருக்கிறது. இந்தி மொழியிலே வெளியிடுவதற்கு வசதி இருக்கிறது. தமிழிலே ஆராய்ச்சி செய்த கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடக்கூடிய நிலைமை இங்கே இருக்கிறது. தமிழ் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவுகளையும், தங்களுடைய எண்ணத்தை அப்படியே அப்பட்டமாக சொல்லக்கூடிய நிலையில், தமிழிலேயே கொண்டுவரக்கூடிய அத்தகைய வசதியையும் இந்தப் பிரிவின் கீழ் கொண்டு வரமுடியுமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த மசோதா நிறைவேறும்பொழுதே பரிசீலனை செய்வது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். பொறுக்குக் குழு தீர்க்க கவனம் செலுத்தி பல வேறு மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறது. காலத்திற்கேற்ற மாறுதல்கள் என்று கருதி அவைகளை நான் வரவேற்கிறேன்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I welcome this Bill. The Madras University (Amendment) Bill, which is now before the House for consideration, is a welcome measure. It has been brought forward to amend the original Madras University Act so as to bring it in conformity with the recently enacted Madurai University Bill. The Madras Government, which is well-known for its moderate views, has been always considering to bring forth measures reflecting the opinions of the people, in the proper perspective. We have seen recently the Act enacted in Andhra Pradesh has caused discontent and uproar and created controversy from educationists and Vice-Chancellors there.

We have seen today the Hon. Minister for Health with drawing the Medical Practitioners' Bill, considering the objections raised by the Central Government and also for the need to keep in conformity with the Indian Medical Council Act. This Government have always been giving sympathetic consideration for objections received to any legislative measure and they have always been doing good to the people.

We have been asking for autonomy of the Universities. The States have been asking for autonomy as far as certain powers of Central Government are concerned. Whatever may be the demand for autonomy for a particular institution or for a particular Government, there must be always some check. That is always safe for proper administration. Recently we have seen the University Grants Commission giving Rs. 1 crore to Madras University for its Centenary. The University has thought it fit to utilise the amount for construction of a building. Some of those who are interested in education have been thinking whether that amount could not have been better utilised.

Though the Madras University has been noted for its proficiency, it has not produced sufficient doctors in several fields. Facilities for research are not there. The general feeling of the people is

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [1st February 1966]

whether this amount could not have been used for post-graduate courses and for research. Sufficient thought must be devoted in implementing the provisions of this Act. With proper understanding and by following proper conventions, we will be able to implement the proposed amendments in the proper way. With these words I resume my seat.

திரு. வை. சங்கரன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் சென்னை சர்வகலாசாலை திருத்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதா மதுரை சர்வகலாசாலை சட்டத்தை ஒட்டி இப்பொழுது உள்ள சென்னை சர்வகலாசாலை சட்டத்திற்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக இன்றைக்கு உள்ள நிலையில், சர்வகலாசாலை என்றால் அது பரிட்சை நடத்துவதற்கும், பாடபுத்தகங்கள், ஸிலபஸ் போன்றவற்றை நிர்ணயிப்பதற்கும்தான் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மையிலேயே, மேலைநாடுகளில் போல, சோஷியோ-எகனமிக் பிராப்ளங்களை ரிஸர்ச் செய்து, இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள, ராச்சியத்திலுள்ள பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சிகள் நடத்தி, சர்க்காருடைய பிரச்சினைகளை ஆராய்ந்து, சர்வகலாசாலையில் உள்ள ஸ்காலர்களை வைத்துக்கொண்டு, நாட்டின் பிராப்ளங்களை ஆராய வழிவகை செய்யப்படுவது நல்லது. அந்த வகையில் சர்வகலாசாலை பயன் படுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வைஸ் சான்ஸலர் சம்மந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். செனட்டிலே அவரே தலைமை வகிப்பது என்பது சரியாக இருக்காது. அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் என்றால், எவ்வளவோ குறைபாடுகள், கோளாறுகள் இருக்கும். பெரிய தவறுகளும் இருக்கும். அவற்றை எடுத்துச் சொல்லவோ, அல்லது சிறந்த சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவரவோ, தலைவராக இருப்பவர் நடுநிலையில் இருப்பவராக இருக்கவேண்டும். இங்கே முதல் மந்திரியே ஸ்பீக்கராக இருப்பதுபோலத்தான் அது. பிரதிவாதியே ஜட்ஜ் போலத்தான், வைஸ்-சான்ஸலர் ப்ரிஸைட் செய்வது என்பது. ஆகவே அதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரின்சிபால்களுக்கு அகாடமிக் கவுன்சிலில் இடம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கேயும் நான்-அபிஷேகங்களுக்கு கணிசமாக இடம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அவர்கள்தான் குற்றம் குறைகளை தைரியமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். மேல் அதாரிடியாக இருப்பதால், பிரின்சிபால்களால் அதையெல்லாம் சொல்ல முடியுமா என்பதை நாம் உணரவேண்டும். அதைப் பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கிறோம். ஏதாவது நிர்வாகத்தில் தீவிரமாக சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும் என்றாலும், அல்லது அங்கே உள்ள எம்பளாயிகளுக்கு, நல்ல நிலையை உண்டு பண்ணவேண்டும் என்றாலும், அதையெல்லாம் செனட்டில் கொண்டுவருவது அவர்களால் முடியாது. ஏதாவது மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்றாலும், பிரின்சிபால்களால் முடியாது. நான்-அபிஷேகங்கள்தான் செய்யவேண்டும்.

1st February 1966] [திரு. வை. சங்கரன்]

அடுத்தபடியாக 'கோரம்' 25 பேர்கள் என்று போட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட அளவு என்பது இவ்வளவு பர்சென்டேஜ் என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து போதனா மொழி பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்கை அளவில் தம்மே போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதைச் செய்கையளவிலேயும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கொள்கை அளவோடு நின்று விடக் கூடாது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக பல சயன்ஸ், விஞ்ஞான பாட புத்தகங்கள், டெக்ஸ்ட் புக்ஸ் சர்க்கார் மூலமும் தமிழ் கழகம் மூலமும் புத்தகங்கள் போட்டிருக்கிறோம். (மணியடிக்கப்பட்டது.) ஒன் மினிட், லார். இருந்தாலும் கூட, இன்றைக்கு அவையெல்லாம் லைப்ரரிகளில் அப்படியே இருக்கின்றன. பயன் படுத்தப் படவில்லை. பயன் படுத்துகிறார்கள் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழ் போதனா மொழி என்பதைப் படிப்படியாகக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை உண்மையிலேயே தீவிரமாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆக்க ரீதியில் அந்த அளவில் வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக் கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத்தலைவர் அவர்களே, பொறுக்குக் குழுவின் ஆராயப் பெற்று, பரிந்துரை வழங்கப் பெற்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழக (திருத்த) மசோதா, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் இம்மன்றத்தின் ஆய்வுக்கு வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஏற்படுத்தப் பெற்ற மதுரைப் பல்கலைக்கழகம் இதேமுறையில் இயங்குவதற்கும், வழிவகைசெய்யும் முறையிலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழக சட்டத்தை ஒட்டி, ஏற்படுகிற குறிப்புகள், விதிகள் இளைக்கப்படும் அளவிற்கும் இந்த மசோதா திருத்தம் இருக்கிறது. தமிழகத்தைப் பொருத்தவரையில், மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுவது இன்றியமையாதது என்பது நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இருக்கிறது என்று உறுப்பினர்கள் தெரிவித்தார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபோது, அந்தக் கருத்தை எடுத்துத் தெரிவித்தார்கள். அதை ஒட்டி மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நாலு மாவட்டங்களுடைய நிலப்பரப்பை ஒதுக்கித்தந்து, மற்றைய நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ள கல்லூரிகளை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழேயே விடப் பட்டிருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் மேலும் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பிரித்து அமைக்க இந்த ஏற்பாடு வழிவகை செய்வதாக அமையக்கூடும் என்பதை, எதிர்காலத்தில் இரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் ஏற்பட உறுதுணை செய்யும் வகையில், திருச்சியில் ஒரு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

பல்கலைக்கழகத்திற்கு மையத்தையும், கோவையில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு மையத்தையும் ஏற்படுத்த, நாளாவட்டத்தில் அவை வளருவதற்கு, வசதி ஏற்படும்போது மேலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் உருவாக, மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே நான்கு மாவட்டங்களை மட்டும் ஒதுக்கி, மற்ற மாவட்டங்களையெல்லாம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே இருக்கும் வகையில் செய்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று, சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தை திருத்த வேண்டும் என்ற ஆவனும், நடைமுறைக்கு ஏற்றவகையில் செம்மையாக பல பணிகளையும் ஆற்றும் வகையில் திருத்தப்படவேண்டும் என்கிற ஆவல் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்தது. அந்த முறையில் இந்த சட்டம் இப்பொழுது திருத்தப் படுகிறது. மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதா விவாதத்திற்கு வந்த போது, இந்த மன்றத்திலிருந்து செனட் அவைக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை, ஒற்றை மாற்று ஒட்டு முறையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தப் பட்டது. அந்த முறை மதுரைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்படாவிட்டாலும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகச் சட்ட திருத்த மசோதாவில் அந்த முறை சேர்க்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. எதிர் காலத்தில் மதுரை பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படும்போது அந்தக் கருத்து உள்ளடக்கப் படுவதற்கு, இது எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலே, தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களும் போதிக்கின்ற குறிக்கோளை அடிப்படையாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிற அத்தகைய கருத்து இங்கே திருத்தத்தின் மூலமாக கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்துத்தான் இங்கே கருத்து வேறுபட்டிருக்கிற தன்மைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன என்றாலும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இறுதி நோக்கம் தாய்மொழியிலே, தமிழிலே எல்லாப் பாடங்களும் பல்கலைக்கழகத்திலே வரவேண்டும் என்கிற கருத்தில் மாறுபாடு இல்லை என்பதை கனம் முதல் அமைச்சர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள். கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலே இது பற்றி விவாதங்கள் வரும்போதுகூட, சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தினுடைய நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நாள் தாய்மொழியாம் தமிழிலே அத்தனைப் பாடங்களையும் போதிக்கும் நூற்றிலை ஏற்பட வேண்டும் என்ற அந்தக் கொள்கையை அந்தக் கல்வி ஆலோசனைக் குழுவிலேகூட ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்து எத்தகைய மாறுபாடும் இல்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்தக் கருத்திற்கு ஊக்கம் தரும் வகையிலும், ஊட்டம் தரும் வகையிலும் பல்கலைக்கழகச் சட்டம் திருத்தப்படுகிற இந்த வேளையிலே அதனுடைய குறிக்கோள் பகுதியிலே குறிப்பது எந்த அளவிற்கும் தவறு ஆகாது என்ற அடிப்படையிலேதான், இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாறுபட்ட கருத்து இல்லை என்று அத்தனை பேரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். என்றேனும் ஒரு நாள் அவ்வளவு பாடங்களும் தாய்மொழியாம்

1st February 1966]

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தமிழிலேயே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறோம். அதற்கு ஊக்கம் தருதல் வேண்டும். ஊக்கம் தரும் வகையிலே தான் இங்கே அதனுடைய குறிக்கோளாக அமைந்துள்ள முன்னுரை சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

"And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of studies." என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டியதை நோக்கமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அந்தத் திருத்தம் வற்புறுத்துகிறது. அதுவும், உடனடியாக எல்லாப் பாடங்களையுமே தாய்மொழியாம் தமிழில் பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிற நிலையிலே கூட அல்ல. படிப்படியாகத் தாய்மொழியாம் தமிழிலே பயிற்றுவிக்கின்ற முறையை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது கூட சரியல்ல. மேற்கொள்வதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளிலே ஈடுபடுதல் வேண்டும், அதற்கான அடிப்படைப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் வேண்டும் என்ற கருத்திலே இந்தக் குறிக்கோள் அமைந்திருக்கிறது. இந்தக் குறிக்கோள் அமைவதினால் எத்தகைய தீங்கும் ஏற்படுவதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்திலே கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்து, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஒரு கருத்தாகும். இது குறிக்கோள் பகுதியில் சேர்க்கப்பட்டால்தான் இந்தப் பணியை ஏற்றுச் செய்கிறவர்கள் ஊக்கத்தோடு தம்முடைய பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வழிவகை ஏற்பட முடியும். முப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பு, பல்கலைக்கழகத்தில் பயிற்சி மொழியைப் பொறுத்த பிரச்சனைகளுக்கே இடம் இல்லை. அப்பொழுது இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் வேறு. முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்த கடமைகளும் பொறுப்புகளும் மிக மிகச் சாதாரணமானவை. இன்னும் முப்பது ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்களுக்கு இருக்கிற கடமைகளும் அவர்கள் புதிதாக மேற்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்புகளும் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இந்தத் தலைமுறையில் நாம் செய்து வைக்கும் வழியில்தான் இந்த நாடு பல்லாண்டுகளுக்கு இயங்க வேண்டியதாக இருக்கும். இந்தப் பல்கலைக்கழகத்தின் நோக்கம் எதுவாக இருக்கவேண்டும் என்ற திருப்புமுனையை (turning point) நாம் காட்டியாக வேண்டும். இதிலே நாம் ஏற்படுத்துகிற வழியிலேதான் 500 ஆண்டுக் காலம், ஆயிரம் ஆண்டுக் காலம் கழித்தும் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்கள் இயங்கவேண்டியனவாக இருக்கக்கூடும். இன்னும் 30, 40 ஆண்டுகள் கழித்து வருகிறவர்கள் இந்த மாற்றங்களில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டிய அவசியமே இருக்காது. மொழி பெயர்க்க வேண்டிய அவசியமும், புதிய முறைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும், அதிலே தங்களுடைய நோத்தையும் நினைப்பையும் செலவிட வேண்டிய அவசியமும் இருக்காது. இந்தத் தலைமுறையைச் சார்ந்த நாம்தான் திருப்புமுனையைச் சீர்படுத்திச் செம்மையாக்கித் தீரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்த நோக்கம் இந்தச் சட்டத்திலேயே இடம் பெறுமானால், அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே மேற்கொண்ட பணிகளை விசிலு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

படுத்துவதற்கு இந்த நோக்கம் மிக மிகப் பயன்படும். இந்த நோக்கம் குறிக்கோளாக அமையுமானால் செனட் அவையில் வற்புறுத்துவதற்கும், அந்த நோக்கத்தை ஈடேற்றுவதற்கும் வேண்டிய வழிவகை ஏற்பட முடியும். அரசாங்கமும் இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிகளை அவ்வப்போது மேற்கொள்வது வதற்கு இயலும். இந்தத் திருத்தத்தைச் செய்வதன் காரணமாக, இப்பொழுது மேற்கொண்டிருக்கிற முறைகளுக்கு உடனே பல இன்னல்கள் ஏற்படும், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு, நிறைவேற்ற முடியாது கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்று சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாகப் பல்கலைக்கழகம் இந்த நோக்கத்தைக் கொள்ளமுடியும். அதற்கான முயற்சிகளில் ஈடுபட முடியும். இப்பொழுது நடைமுறையில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற எந்த ஒரு நடவடிக்கைக்கும், இந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் சேர்ப்பதன் மூலமாக எந்தக் குந்தகமும் ஏற்படாது. ஆனால், இப்பொழுது அதற்கு முன்புப் பாதையிலே, ஒரு முன்னோடியான தன்மையிலே, கருத்துக்கள் அடிப்படையிலே பணியாற்றுவதற்கான வசதி ஏற்பட முடியும்.

மற்ற இந்தி மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களைப் பார்த்தால், அங்கே வெகு விரைவில் அவர்களுடைய தாய் மொழியில் எல்லாப் பாடங்களையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற வகையில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு இங்கு வருகிற பல மேல் நாட்டார்கள் கூட, பொது நிலையில் இருந்து பார்க்கிறவர்கள், அங்கே தாய்மொழி பாட மொழியாகிவிட்டது, பல்கலைக்கழக மொழி ஆகிவிட்டது, கல்லூரி மொழியாகிவிட்டது, நீதி மன்ற மொழியாகிவிட்டது, என்று அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தவர்கள், தென்னகத்தையும் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்; “இங்கே தமிழிலே எல்லாவற்றையும் ஆக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணுகிறீர்கள், ஆனால், அதற்காக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, அங்கே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற தீவிர நடவடிக்கைகள் தென்னகத்தைப் பொறுத்த வகையில், தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் இல்லை” என்ற கருத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். “இங்கே ஆட்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும், பயிற்சி மொழி தமிழாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கூறுகிறார்கள். ஆனால், எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளைப் பார்த்தால் இன்னும் பெரும்பாலான வகைகளிலே தமிழிலே ஆற்றக்கூடிய பணிகள் கூட ஆங்கில மொழியிலேயே ஆற்றக்கூடிய நிலைதான் இருக்கிறது” என்று அவர்கள் பொதுப்படையாகக் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, மற்ற மாநிலங்கள் காட்டுகிற தீவிரத்தை நாமும் காட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இந்தக் குறிக்கோளை முன்னுரையில் குறிப்பிடுவதன் மூலமாகத்தான் அதற்கு ஊக்கம் ஏற்பட முடியும். இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையிலேதான் எதிர்காலத்தில் பணியாற்ற முடியும். இப்படிப்பட்ட கருத்து இந்த முன்னுரையில் அமைந்தால்தான், வருகிற துணைவேந்தர்கள் இந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு செயலையும் செய்ய முடியும். செனட்

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவைக்கும் தூண்டலாக இருக்க முடியும். சட்ட மன்றமும் அதைக் கவனிக்க முடியும். அந்த முறையில்தான் தமிழ் ஆர்வத்தைக் காட்ட வேண்டிய நிலைமையிலே தமிழை நிலைநாட்ட வேண்டிய வகையிலே வரவேண்டும் என்று நாங்கள் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது, காங்கிரஸில் திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் அவர்களும், சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களும், இராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட அத்தகைய தன்மையைக் கூறினார்கள். அவர்கள் தமிழுக்காகப் பாடுபட்டார்கள் என்பதை மறுக்கவில்லை. ஆனால், அவர்களுக்கு இருந்த தமிழ் ஆர்வத்தின் அளவிற்குத் தமிழ் ஆர்வம் இங்கு அமைச்சரவைக்கும் இருக்கவேண்டும், மற்றவர்களும் இதை நடைமுறைப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தும் வகையில்தான் அவர்களும் சுட்டிக்காட்டியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் சுட்டிக்காட்டும் அளவிற்கு, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்க அளவிற்கு, தமிழை இந்த நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு, அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சொல்லத்தக்க ஆர்வம் வளரவேண்டும் என்ற வகையிலே குறிப்பிடப்படவேண்டும். திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியதிலிருந்தே, இந்த அமைச்சரவை சுட்டிக்காட்டத்தக்க அளவிற்கு இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பாரதியார் வழியில், திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார் வழியில், வ.உ.சி. வ. வே.சு. அய்யர், இராமலிங்கம் பிள்ளை போன்றவர்கள் வழியில் நிற்கக்கூடியவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் இருக்கிறார்கள், இன்னா இன்னா இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட ஆர்வம் இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டி அவர்கள் சொல்லி யிருக்கவேண்டும். அவர்கள் அப்படிச் சொல்லாததிலிருந்தே அதை நாங்கள் வற்புறுத்த வேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் பேசும்போது நீதிக் கட்சியைப் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நீதிக் கட்சியின் ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்தில், ஆங்கிலத்தில் தான் நடைபெற்றது என்றும், மற்றவர்களும் அதன் வழியில் வந்தவர்கள் என்றும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீதிக் கட்சியின் போக்கில் எங்களுடைய கட்சி இருந்தது என்பதை நான் உணருகிறேன், அறிகிறேன், ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், அந்தப் போக்கிலே மாறுதல் ஏற்பட வேண்டும், அந்தப் போக்கு சரியல்ல என்ற காரணத்தினாலேயே, நீதிக் கட்சியுடன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் தொடர்பு இருந்தது என்றாலும் கூட, அதன் போக்கு, கொள்கை குறிக்கோள் பலவும் மாறி, தமிழுக்கு ஆக்கம் ஏற்படவேண்டும், தமிழை நிலைநாட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாங்கள் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். ஆகவே, அப்பொழுது இருந்த நிலை இப்பொழுது இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். 1855-ம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் தோன்றியது என்றால், தோன்றிய காலத்தில்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1966]

கொண்டுவரப்பட்ட கொள்கை, அப்பொழுது நடைபெற்ற நடவடிக்கைகள்தான் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன என்று கொள்ள முடியாது. அண்ணல் காந்தியார் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டதற்குப் பிறகு, தஅனுடைய நோக்கங்கள், நடைமுறைகள்; பயிற்சி மொழி, ஆட்சி மொழி மாநிலங்கள் இவற்றைப்பற்றிய கொள்கைகள் மாறி வேறு வகையிலே வந்திருக்கிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். 1855-ம் ஆண்டு காங்கிரசில், இப்பொழுது இருக்கிற அந்த அளவு தமிழ்ப்பற்று இருக்கவில்லை. இப்பொழுது இருக்கிறவர்களுக்கு இருக்கிற தமிழ்ப்பற்று அப்பொழுது அந்த ஸ்தாபனத்தில் இருந்தவர்களுக்கு இருந்தது என்று சொல்வதற்கில்லை. பல அடிப்படை மாறுதல்கள் நடந்திருக்கின்றன. பல்கலைக் கழகத் தின் இறுதி நோக்கம், என்றேனும் ஒரு நான் தாய்மொழியாம் தமிழில்தான் எல்லாம் நடைபெற வேண்டும் என்பது அந்த நோக்கத்தை முன்னுரையில் போடுவதில் எத்தகைய இடையூறும் கிடையாது. முதல் அமைச்சர் அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டார்கள், நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், முன்னுரையிலே, குறிக்கோளாகப் போடுவதிலே ஏற்படுகின்ற சங்கடங்கள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற தகராறுகள் என்ன, போடுவதினால் ஏற்படுகிற இடையூறுகள் என்ன என்பதுதான். ப்ரொக்ரெஸிவ்வாக மெல்ல மெல்ல, படிப்படியாக, அந்த நோக்கத்தை இந்த முன்னுரையில் போடுவதனால் எந்த இடையூறே சங்கடமோ இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. எனவே, இந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில் தவறு இருக்க முடியாது. இந்தக் கருத்தை அவர்கள் பல முறை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்தைச் சுட்டிக் காட்டி ஊக்கம் தருவதற்குப் பயன்படுகிற வகையில் இதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொன்று விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருப்பது பல்கலைக்கழக துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை, மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் அந்த ஷரத்து வந்தபோது இதுபற்றி தெள்ளத் தெளிவாக எங்களுடைய கருத்துங்கள் எடுத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற முறை செனட் அவையில் இருப்பவர்கள் ஒன்றுகூட, 3 பேர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பல்கலைக்கழக வேந்தராக இருக்கிற கவர்னர் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள். கவர்னர் அவர்கள் அந்தப் பானலில் இருந்து ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள். செனட் அவை என்றால் அங்கே உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் கல்லூரிகளுடைய முதல்வர்கள், கல்வித் துறையில் மிக்க அக்கறை கொண்டவர்கள், கல்வித் துறையில் கற்றுக்கரை போகியவர்கள்—இவர்கள் ஒன்று கூடி யாரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் பல்கலைக் கழகம் செம்மையாக நடைபெறும், எப்படிப்பட்ட அறிவு ஆற்றல் உடையவரைத் துணைவேந்தராகக் கொண்டால் கல்வித்துறை பல்லாற்றா

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

னும் வளம் பெறும் என்பதை அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பிரிசீலனை செய்து பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு 3 பேர்களை சிபார்சு செய்வார்கள். நடுநிலைமையில் உள்ள வேந்தர் அவர்கள் அந்த 3 பேர்களில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து துணை வேந்தராக நியமனம் செய்வது வழக்கமா? என்று. அது ஓரளவு நல்ல ஜனநாயக அமைப்பை கல்வித்துறையாளர்கள் கட்சிச் செல்வாக்குக்கு அப்பாற்பட்டு நின்று பல்கலைக்கழகத்திற்கு எல்லா வகையாலும் தகுதியும், ஆற்றலும் உடைய ஒருவரை துணைவேந்தராகத் தேர்ந்தெடுக்க வழி அளித்து வந்திருக்கிறது.

ஆனால், மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் ஏற்படுத்தியுள்ளதோ போல் இந்த மசோதாவிலும் செனட் உறுப்பினர்கள் ஒன்று கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். சிண்டிகேட் கூடி ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பர். கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்வார், ஆக இந்த மூவரும் சேந்துகூடி துணைவேந்தராக இருக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் மூவர் பெயரை பல்கலைக்கழக வேந்தராகிய கவர்னருக்கு அனுப்பி வைப்பார்கள், இந்த மூவரில் ஒருவரை கவர்னர் அவர்கள் துணைவேந்தராக நியமனம் செய்வார்கள் என்று ஏற்படுத்தியபோதே அதில் இருந்த சங்கடங்களை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னோம். செனட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு சிண்டிகேட் அவையினர் மூவர் கொண்ட குழுவிற்கு ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதோடு நின்று விடுகிறார்கள். மூவர் கொண்ட குழுவுக்கு கவர்னர் ஒருவரை நியமனம் செய்கிறார். கவர்னர் நியமனம் செய்பவர் கவர்னரது மன விருப்பம் தெரிந்தவராகத்தான் இருப்பார். கவர்னர் என்றால் ஆட்சியில் உள்ளவர்களின் கருத்துக்கு ஏற்பத்தான் செயல்படுவார். ஆக, ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் இன்னொருத்தான் துணை வேந்தராக நியமிப்பது என்கிற கருத்துக்கு வந்துவிட்டால், அவர்கள் தங்கள் கருத்தை, கவர்னருக்குத் தெரிவிக்க வாய்ப்பு உண்டு. கவர்னர் அவர்களும்—பானல் தமக்கு வருவதற்குள்ளாக—இன்னார் பெயரை சிபார்சு செய்யவேண்டும் என்பதாக தம்முடைய பிரதிநிதி மூலமாக மூவர் குழுவில் வெளிப்படுத்தி—கவர்னர் கருத்து, ஆட்சியாளர் கருத்து என்கிற அடிப்படையில் செனட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும், சிண்டிகேட்டினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவரும் தங்கள் தங்கள் சொந்தக் கருத்தைக் கூட வெளிப்படுத்த முடியாது கவர்னர் பிரதிநிதியின் அப்பிராயத்திற்கு ஒத்துப் போகக் கூடிய ரூபநிலை ஏற்படக் கூடும். அது கண்டு நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அந்த நிலையில் துணைவேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கக் கூடிய முழு உரிமையும், அதிகாரமும் அரசாங்கத்திற்கு வந்துவிடுவதாக இருக்கும். அதன் காரணத்தினால் இந்த முறையை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குக் கொண்டு வரும் போதே நாங்கள் அது வேண்டாம் என்று வற்புறுத்தினோம். ஆனால் அப்போது எதிர்க்கட்சியின் கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. இருந்தாலும் அந்தக் கருத்து அப்போதே விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாக இருந்த காரணத்தினால் அதே முறையை இப்போது சென்னைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவில் புகுத்த வேண்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1st February 1966]

டாம். பல காலமாக இருந்த முறையே நீடிக்கட்டும். புதுமுறை மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைக் காலப்போக்கில் கண்டு அது நன்மை பயக்குமானால் அதைப்போலவே இங்கும் பிறகு திருத்தம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். அல்லது அதனால் சில இடுக்கண்களும், சங்கடங்களும் வருகின்றன என்று தெரிந்தால் இதைப்போல மதுரைப் பல்கலைக்கழக மசோதாவிற்கும் திருத்தம் கொண்டு வந்து விடலாம். ஆக இங்குள்ள முறை இப்படியே இருக்கட்டும். மதுரைப் பல்கலைக்கழக முறை இப்போதுள்ள முறைப்படி எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்கலாம், என்பதற்காக அந்தவகையில்,

“Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate”.

என்ற திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு முறையும் நீடிக்கட்டும். எந்த ஒன்று சிறந்ததாக இருக்கிறதோ அதைக் காலப்போக்கில் மற்றதற்குக் கொண்டு வந்துவிடலாம், ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாக வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

மற்றொரு திருத்தம் 1970-க்குள்ளாக எல்லா பாடங்களையும், தமிழிலேயே போதிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக Whereas it is the aim and object of the University to provide education in Tamil medium within the year 1970. என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளதாகும். 1970-க்குள் என்றால் 70-க்குள்ளாக கலை இளைய வகுப்பு, கலை முதிய வகுப்பு, பொறியில் துறை : மருத்துவத்துறை ஆகிய எல்லாவற்றிலுமே தமிழில் போதனை அளிக்கக்கூடிய வளர்ச்சியை அடைந்துவிடுவோம் என்று சொல்ல முடியாது. என்றாலும் அத்தகைய ஒரு காலவரையை வைத்துக்கொண்டு செயல்படுவது இத் துறையில் சடுபடுகிறவர்கள் உற்சாகமாகச் செயல்படுவதற்கு வழி வகைகளை ஏற்படுத்தும். குறிப்பிட்ட கால வரைக்குள் நம்முடைய லட்சியத்தை அடைய முடியாவிட்டாலும் அப்போதைக்கு இன்னும் சிறிது காலம் தள்ளி வைத்துக்கொள்ளலாம். அரசியல் அமைப்புப்படி ஆட்சிமொழி பற்றிய கொள்கையை நாம் ஏற்கெனவே அதுபோல காலவரையை நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறுபல மசோதாக்களம்கூட அது மாதிரியாக காலவரையைக் குறித்து வந்திருக்கிறது. ஆகவே, நாமும் 1970-க்குள் என்று ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்பட்டால், பிறகு வேண்டுமானால் ஐந்து ஆண்டு, பத்தாண்டு; பதினைந்து ஆண்டு என்று அந்த காலவரையை நீட்டிக்கொள்ளலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இப்படி ஒரு காலவரையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு செயல்படுவது ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1st February 1966] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

ஆங்கில மொழியை நான்காவது வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மட்டம் வரை வைக்கவேண்டும் என்பதை பலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழக மசோதா ஆலோசனைக் குழுவிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அகில உலகத்தோடு வானிபத் தொடர்பும், அறிவுத்துறை தொடர்பும் கொள்வதற்கு அது இன்றியமையாதது ஆகும். இன்றைக்கு பல அரிய, உரிய கருத்துக்களை எல்லாம் அது எந்த மொழியில் இருந்தாலும் ஆங்கிலத்தில் இருந்தும் மொழிக்குக் கொண்டுவர வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆக நான்காம் வகுப்பில் இருந்து கல்லூரி மேல்மட்டம் வரை ஆங்கிலம் இருக்கவேண்டும். மற்ற பாடங்களைத் தமிழ் மூலம் போதிக்க வகை இன்றிருந்தே செய்யவேண்டும். நீந்தக் கற்றுக் கொண்டு நீரில் இறங்குவதா, நீரில் இறங்கி நீந்தக் கற்றுக்கொள்வதா என்ற வாதத்தில் ஓரளவு நீரில் இறங்கித்தான் நீந்தக் கற்றுக் கொண்டாக வேண்டும் என்பதுபோல தமிழில் போதனை மொழியைக் கொண்டு வந்து தான் ஏற்படுகிற சங்கடங்களை எல்லாம் நாம் சமாளித்தாகவேண்டும். இந்தத் தலைமுறையினர் அந்தச் சங்கடங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் தான் வருகிற சந்ததியினர் சுலபமாகத் தாய்மொழியிலேயே எல்லாப் பாடங்களையும் பெறுவதற்கான வழிவகை ஏற்படும். எப்போது முயற்சி எடுத்தாலும் சங்கடங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, அந்தச் சங்கடங்களை இந்தத் தலைமுறையினரே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சங்கடங்கள் எல்லாம் அடிப்படையிலே இருந்தாலும்கூட, இந்த முயற்சிக்கு ஊக்கம் தர ஒரு குறிக்கோளை வகுப்பதின் மூலமாகத்தான் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும். 1970-ஆம் ஆண்டுக்குள்ளே தமிழ் மொழியைப் பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நாம் இப்பொழுது முடிவு செய்தாலும்கூட, மேலும் அதைத் திருத்திக்கொள்ள மாற்றிக்கொள்ள வகையுள்ள ஒன்றாகத்தான் இந்தத் திருத்தம் இருக்கும். ஆகவே இந்தக் குறிப்பிட்ட முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருகின்ற வகையிலே இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் தான் செம்மையான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படமுடியும். இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை, கொள்கை வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே எதுவும் இல்லாமல் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்ற வகையிலே எந்தவிதத் தடையும் இருக்காது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அந்தந்த நாட்டின் தாய்மொழியிலேயே தான் பல்கலைக் கழகப் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கப்படுகின்றன. அதே நோத்தில் வேறு பல உலக மொழிகளிலும் பாடங்கள் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். ஆகவே, இந்த முயற்சி அந்த நோக்கத்தைத் தடுக்காது என்று கருதுகிறேன். தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்க நாம் எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சி வேறு பல மொழிகளிலே பாடங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்கத் தடையாக இருக்காது. தமிழிலே பாடங்களைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்ற முயற்சிக்கு ஊக்கம் தருவதற்காகவும், படிப்படியாக அந்த முயற்சியைப் பயன்படுத்தி நல்ல முறையிலே தமிழ் பயிற்சி

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1st February 1966]

மொழியாகப் பணியாற்றுவதற்குப் பயன்படும் என்ற முறையில் இந்தத் திருத்தங்களை மேற்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் முதலமைச்சர் அவர்களையும், அமைச்சரவையையும், மன்றத்தையும் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், மற்ற கனம் உறுப்பினர்களும் கருத்துக்கள் தெரிவித்தார்கள், இந்தக் கருத்துக்களை நான் எதிர்பார்த்துதான் பேசும் பொழுதே வேண்டிய விளக்கம் கூறினேன். என்னுடைய கருத்துக்களையும் தெரிவித்தேன். ஆகவே, விடையறிக்கும் வகையில் நான் நீண்ட நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்பவில்லை. இந்த விவாதத்திற்குப் புறம்பான வகையிலேகூட சில கருத்துக்கள், சில சர்ச்சைகள் எல்லாம் இந்த விவாதத்தின்போது தெரிவிக்கப்பட்டன. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எவ்வளவு பற்று தமிழிலே இருக்கிறது, பற்று இருக்கிறதா, இல்லையா என்ற பிரச்சனையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. அதை மக்கள் உணர்வார்கள், மக்களே தீர்ப்பும் சொல்லுவார்கள். ஆனால், என்னுடைய கவலையெல்லாம்; நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற சீரிய அன்னை தமிழ்மொழியின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதுதான். மற்ற மொழிகளின் சார்பாகச் சொல்லட்டும், அதற்காக நான் வக்காலத்து வாங்கமாட்டேன். ஆனால், தமிழின் பெயரால் பிற்போக்கான கருத்துக்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. பிற்போக்கான கருத்துக்கள் உடையவர்கள் தமிழர்கள் என்று தமிழர்களில் யாருக்கும் பெயர் வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கவலை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், இப்பொழுதிருக்கும் இந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டும் போதா, மேலும் பல்கலைக் கழகங்கள் வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். இவை போதாதுதான், ஆனால் உடனடியாக நாம் வேறு ஒரு பல்கலைக்கழகம் எதிர்பார்ப்பதற்கு இல்லை. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே வேறு பல்கலைக்கழகம் புதிதாக இருக்காது என்று மத்திய அரசாங்க கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருப்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள். அதற்கு மேலும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அவசியம் என்பதை நானும் உணர்கிறேன். மேலும் ஒன்றிரண்டு பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கவேண்டுமானால் அதைப்பற்றி நாம் பின்னால் கவனம் செலுத்தலாம்.

பிரியாம்பின் பற்றி எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குத் திருத்தம் வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். பிரியாம்பின் சட்டத்தின் ஒரு பாகமல்ல, சட்டத்திலே ஒன்று போதாது என்றால் அதை பிரியாம்பினே வைத்துப் பூர்த்தி செய்துவிட முடியாது. ஏதாவது ஒன்று குறைவாக இருக்கிறது என்றால் மேலும் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தி, அதைச்சட்டத்தின் ஒரு பாகமாக்கலாமே தவிர, பிரியாம்பினே

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

மாற்றுவதினாலே இந்தப் பிரச்சனை தீராது. பிரியாம்பிள் விளக்கத் திற்காகத்தான் போடுகிறோம். இந்த மன்றத்திலே பிரியாம்பிள் வேண்டாமென்று ஒரு கருத்து இருந்தது. பிரியாம்பிள் இருப்பது நலம், ஆகவே பிரியாம்பிளை விளக்கம் கூறுவதற்காகத்தான் அமைத்தோம். மற்றொன்று, பிரியாம்பிளை ; தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பற்றியும், தமிழ் பாடமொழியாக இருப்பதைப்பற்றியும் விளக்குவதற்காகத் திருத்தவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அப்படி பிரியாம்பிளைத் திருத்துவதினாலே சட்டத்திலே ஒன்று குறைவாக இருந்தால் அது தீர்ந்துவிடாது என்று கூறினேன். பிரியாம்பிளிலே ஒன்று போடவேண்டுமென்றால், ஒன்றைமட்டும் போட்டால் அது ஒரு குறைபாடாக இருக்கும், எல்லாவற்றையும் போட வேண்டும். ஒன்றை மட்டும் போட்டால் அந்த ஒன்றுக்கு மாத்திரம்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டதாகவும், மற்றவை யெல்லாம் வேண்டாம் என்று கருதப்பட்டதாகவும் தவறுதலான கருத்துக்களுக்குக்கூட இடம் ஏற்பட்டுவிடும். தமிழ் வளர்ச்சி முக்கியமானதுதான். இப்பொழுது இருக்கிற பல்கலைக் கழக விதிகளின்படி அதற்கு முதல் கவனம் செலுத்தப்படும் என்று சொன்னேன். மேலும் பிரியாம்பிளிலே விளக்கம் வேண்டுமென்பதற்காக 1970-க்குள்ளே என்று ஒரு வரம்பு வைக்கவேண்டும், சங்கடத்தை உணர்ந்து பின்னால் மாற்றிக்கொண்டால் போகிறது என்று சொல்லி சட்டத்திலே போடாமல் பிரியாம்பிளிலே போடுவது நிறைவேற்றக் கூடியதாக இருக்காது. அதோடு குறிப்பாக இன்னும் என்ன, என்ன செய்ய வேண்டும், அறிவு வளர்ச்சிக்கு என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையெல்லாம் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அது ஒரு குறைபாடாகப் போய்விடும். ஆகையினால் இந்தத் திருத்தங்களுக்கு அவசியம் இல்லையென்று நான் மீண்டும் கூற விரும்புகிறேன். கனம் சங்கரன் அவர்கள் செனட் சபையிலே வைஸ்சான்சலர் தலைமை வகிக்கக்கூடாது, சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும். அவர்தான் தலைமை வகிக்க வேண்டும், அல்லது உதவி சபாநாயகர் போல் ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவர் தான் தலைமை வகிக்கவேண்டும் என்று கூறினார்கள். சபாநாயகர் போல் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்றால் என்ன அர்த்தம்? இதுபோன்று அங்கேயும் ஒரு கட்சி, எதிர்கட்சி எல்லாம் வரும். இவையெல்லாம் கல்வி ஸ்தாபனமாக இருக்கக் கூடிய செனட் சபைக்கு உகந்ததா என்பதை அங்கத்தினர் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், அவர்கள் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்றுதான் நினைக்கிறேன். வைஸ்சான்சலரிடத்திலே குறை இருக்கலாம், அதற்காக யாரோ சொல்வதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு இவ்வாறு சொல்வது கூடாது என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஒரு வைஸ்சான்சலரிடத்திலே கருத்து வேறு பாடு இருக்கலாம், சொந்த விருப்பு வெறுப்பு இருக்கலாம். அதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இந்த மன்றத்திலே இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன செய்யவேண்டுமென்பதைப் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். தைரியம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இதில் ஏன் பயப்படவேண்டும்? கல்வி ஸ்தாபனத்திலே அரசியலைப் புகுத்த முடியாது. வைஸ்சான்சலர்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

[1st February 1966]

ருக்கு ஏன் பயப்படுவேண்டும்? இங்கே சபாநாயகர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால் பயம் இருக்கிறதா என்றால், இருக்கிறது என்று சொன்னாலும் சரியல்ல, இல்லை என்று சொன்னாலும் சரியல்ல. ஆகவே தைரியம் இருக்கிறதா இல்லையா என்றெல்லாம் கட்சி கட்டிக்கொண்டு இருக்கக்கூடிய நிலையில் செனட் சபை இருக்க முடியுமா? யாரோ ஒன்றிரண்டு குறைகள் உள்ளவர்கள் ஏதோ சொன்னால், அதைக்கேட்டுக்கொண்டு நாம் அதைத் திருப்பிச் சொல்வது சரியல்ல. ஒருவருக்கு பரீட்சை பேப்பர் திருத்துவதற்குத் தரவில்லை என்ற குறை இருக்கலாம். ஒருவருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்றால் அவர் வைஸ்சான்சலர் மீது குறை சொல்லலாம். அதனாலே வைஸ்சான்சலர் என்றால் பயம் ஏற்படும் என்று சொல்லி இதையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொண்டு சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? வைஸ்சான்சலர் தான் பல்கலைக்கழகத்தின் உண்மையான தலைவர், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

வைஸ்சான்சலர் தேர்தல் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இவ்வளவு தூரம் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது வைஸ்சான்சலர் தேர்தலைப் பொறுத்து, கொண்டு வந்திருக்கிற முறை சரியல்ல; பழைய முறை இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வைஸ்சான்சலர் செனட்டில் உட்காரக் கூடாது, அவர்களைப் பார்த்து பயப்படுவார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இப்படி ஒவ்வொருகச் சொல்லிக் கொண்டே போனால் பிறகு வைஸ்சான்சலர் செனட் சபைக்கே வரக்கூடாது என்று சொல்லி இப்படி ஒவ்வொருகப் போய் அபத்தத்திற்கு வழி ஏற்பட்டு விடும். ஆகவே, இதைப் பெரிது படுத்தவேண்டாமென்று கனம் உறுப்பினர் திரு. சங்கரன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தேர்தலைப் பொறுத்தவரை அசல் தேர்தல், மெஜாரிடி, மைனாரிடி, எவ்வளவு ஓட்டு என்பதெல்லாம் ஓரளவு பார்க்க வேண்டியதுதான். ஜனநாயக முறை வேண்டியதுதான். தேர்தலில் நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஜனநாயகத்திலும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. செனட் சபை தேர்ந்தெடுப்பது ஒரு முறை; சட்டசபை உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். மேல்சபை இருக்கிறது; அந்தச் சபையின் கவுரவத்திற்கு ஒன்றும் குறைவு கிடையாது. அவர்களை மன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். வைஸ்சான்சலர் ஸ்தானம் உயர்ந்த ஸ்தானம். அதற்குச் சிறந்தவர் வரவேண்டும். செனட் சபையில் மூன்று பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து ஒருவர் வைஸ்சான்சலர் என்று நியமிப்பதற்கு பதில், செனட் சபை ஒருவரை மட்டும் தேர்ந்தெடுத்து அவர் தான் வைஸ்சான்சலர் என்று சொல்லிவிடலாம். ஆனால் தகுதியுள்ளவர், திறமையுள்ளவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று பார்க்கும் போது அந்த முறை சரியாக இராது. சான்சலர் தவறு செய்து விடுவார் என்று நினைப்பதெல்லாம் தவறு. மிக உயர்ந்த தகுதி உள்ளவர்கள் தான் சான்சலர் பதவியில் இருப்பார்கள். மூன்று பேர் மூன்று கோணத்தில்

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சொல்லட்டும் ; அதிலே ஒருவர் வைஸ்சான்சலராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஏற்பாடு மசோதாவிலே இணைக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இதையும் மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை, இந்தக் கருத்தைக் கனம் உறுப்பினர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு மேலும் சபையின் காலத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration. ”

The motion was put and carried and the Bill as amended by the Joint Select Committee was taken into consideration.

Clause 2.

Mr. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Clause 2 do stand part of the Bill ”

SRI K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move the following amendment—

In Clause 2, after sub-clause (b) add the following as sub-clause (c) :—

“ (c) add the following as paragraph four of the preamble—

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies ”.

The amendment was duly seconded.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, தம்முடைய மாமன்றத்தின் முன்பாக ஆலோசனையில் இருக்கிற சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய திருத்தத்தை நான் முன் மொழிந்திருக்கிறேன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் திருத்த மசோதாவானது இந்த மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்படுவது உண்மையிலேயே நாமெல்லாம் மகிழ்ச்சியுறக் கூடியதும், பெருமைப்படுத்தக்கூடியதும், நாமெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கும் இந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில், நமது முதலமைச்சரும், கல்வியமைச்சராகவும் இருப்பவர்களுடைய பதவிக் காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக் கழக திருத்த மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும், மதுரைப் பல்கலைக் கழக மசோதா நிறைவேற்றப்படுவதும் எப்போதும் நம்முடைய நினைவில் பசுமையாக இருக்கும். 1923-ம் ஆண்டு சென்னைப் பல்கலைக் கழக மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டது. நூற்பது வருஷ காலமாகப் புழுதி படிந்திருந்த ஒரு சட்டத்தை நல்ல வகையில் திருத்தி இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [1st February 1966]

மன்றத்தின் முன்னாலே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவினுடைய பொறுக்குக் குழுவிலே பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த மசோதாவிலே நான் ஒரு ஆட்சேபக் குறிப்பை (டிஸ்சென்டிங் நோட்) இணைத்திருக்கிறேன். சக தோழர்களும் இணைத்துள்ளனர். இதற்கான திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, உங்கள் மூலம் நான் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்வேன்—பொறுக்குக் குழுவிலே திரு. லட்சுமணசாமி முதலியார் போன்றவர்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அவர்களோடு எல்லாம் பணியாற்றுகிற வாய்ப்பு எனக்கு இருந்தது. ஆனால், கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் திரு. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் ஆகியவர்களுடைய கருத்திலிருந்து வித்தியாசமான ஒரு நிலையை நான் எடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது, பெரிய ஒரு மன வேதனையை எனக்குக் கொடுத்தது என்பதை நான் ஒளிக்க விரும்பவில்லை. கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்வேன். இந்தச் சபைக்கும் சொல்லிக்கொள்வேன். தமிழ் மொழியின் மீது எனக்குள்ள பற்றையும், என்னுடைய மனசாட்சிக்குள்ள உணர்வையும் தாங்கள் உணர்ந்துகொள்ளவேண்டும்; முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னை நம்பவேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் இதைக் கொடுத்ததற்கு முக்கியமான காரணம், நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்தரங்க சுத்தியோடு சொல்லிக் கொள்வேன் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான். இந்த விவகாரம் பொறுக்குக் குழு விலேயே முடிந்திருக்கலாம். நான் ஒரு விஷயத்தைக் கூற முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்குக் காலையில் அவர்களுடன் தனியாகப் பேசிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் அந்தரங்க சுத்தியுற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொல்வதற்கு முன்னால் அவர்கள் முந்திக்கொண்டார்கள். காலஞ்சென்ற திரு. சத்தியமூர்த்தி அவர்கள் எதிர்க்கட்சிக் காரர்களைப் பற்றி சொல்லும்போது வயிற்றைக் கிழித்துக் காட்டினால் கூட 'ஜாலம்' என்றுதான் சொல்வார்கள் என்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எனக்கு மிகவும் உருக்கமாக இருந்தது. நான் என்னுடைய இருதயத் தைத் திறந்து, கிழித்துக் காண்பிக்கிறேன். அவர்களைக் குற்றம் சொல்ல வேண்டுமென்று இதைச் சொல்லவில்லை. அவர்களுடைய நேர்மையிலே, அக்கறையிலே எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட ஸ்யம் கிடையாது. அவர்களுடைய அந்தரங்க சுத்தியிலே நம்பிக்கை இருக்கிறது, புனிதமான எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால், எங்களுடைய அந்தரங்க சுத்தியையும் தயவு செய்து நம்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழ்போதகு மொழியாக வேண்டுமென்பதை அவர்களும் ஒத்துக் கொள்கிறார்கள். நாரும் ஒத்துக் கொள்கிறோம்.

1st February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

ப்ரியாம்பிளில் இந்தக் குறிக்கோளைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நாவலர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் உருக்கமான விதத்தில் பேசினார்கள். நான் இன்னும் நம்புகிறேன், இதை ப்ரியாம்பிளில் சேர்த்துக்கொள்வார்கள் என்று. தமிழ் வருவதில் யாருக்கு அபிப்பிராய வித்தியாசம் இருக்கிறது? ஆகவே இது குறித்து சண்டை ஏன் போட வேண்டும்? கோசல்ராம் அவர்களுக்கும் நமக்கும் யாருக்கும் மொழிப் பற்று குறைவு அல்ல. ஆனால் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள நடைமுறை சரியா, இதனால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான் இத்திருத்தத்தை ப்ரியாம்பிளில் சேர்க்கவேண்டுமென்று சொல்கிறோம். தமிழை போதனாமொழியாக ஏற்றுக் கொண்டு விட்டோம் கொள்கை அளவில். பின் ஏன் இதைக் சேர்க்கக்கூடாது என்று நல்லதொரு கேள்வியைக் கேட்டார் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள். பல்கலைக் கழக நிர்வாகிகள் மேத்தப் படித்தவர்களாக இருக்கலாம், அவர்கள் மேதைகளாக இருக்கலாம், அவர்கள் சேவை செய்தவர்களாக இருக்கலாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: நான் குறிப்பிட்டது வேறு விஷயங்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகம் கவனிக்க வேண்டியது மொழி தவிர வேறு எவ்வளவோ இருக்கிறது. வேறு மொழிகளைப் பற்றி நான் குறிப்பிடவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: சென்ட்ரல் சபையிலே கேட்டார்கள். தமிழ் மட்டும்தான் இருக்கவேண்டும். இங்கு பன்மொழிகள் பேசுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டது. நாம் தமிழ் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள். மொழி உணர்வு என்ற அடிப்படையில் வந்தவர்கள். என் சொந்த அபிப்பிராயப்படி, பல்கலைக்கழகங்களை கொள்கை அளவில் வழி நடத்தக் கூடிய உரிமை இந்த மாமன்றத்திற்கு இருக்கவேண்டும். அப்படிச் சொல்வதால் அந்த உரிமை மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்க வேண்டுமென்றே கொள்கையைக் கொண்டவன் நான். பல்கலைக் கழகம் ஒரு மாற்றாந்தர மனப்பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கினார்கள். இவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து செய்கிறார்கள். ஆனால், எந்த அளவிற்கு அது விரிவடைந்திருக்கிறது பல்கலைக் கழகத்தில்? தமிழ் ஆட்சி மொழியாகி நிர்வாகத்தை தமிழில் நடத்த முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஒன்று நான் சொல்கிறேன், அது விசித்திரமாக இல்லையா என்று பாருங்கள், பல்கலைக் கழகம் ஆங்கிலத்தில் நடைபெறும், சிப் செகரட்டேரியட் போன்ற அரசாங்க அலுவலகங்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடைபெறும் என்று சொன்னால் அது விசித்திரமாக இல்லையா? பல்கலைக்கழகத்தைத் தவிர வேறு எந்த உற்பத்திச்சாலையைக் காணப்போகிறீர்கள், நிர்வாகத்தை நடத்த வருகிறவர்களுக்கு? டெல்லியில் இந்தி இருக்கும், இங்கு ஆங்கிலம் இருக்கும், தமிழ் அந்தரத்தில் இருக்கும். வேரில் வெள்ளீரை ஊற்றி விட்டு தழைக்கு குளிர்ந்த நீர் ஊற்று விடாது போவிலையா? இன்று எவ்வளவோ பல்கலைக் கழகங்களில் கல்வி முறை மாறியிருக்கிறது. கல்வி முறையின் பாட்டேன் மாறியிருக்கிறது. அந்தந்த சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப, சூழ்நிலைகளுக்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

கேற்ப, சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப கல்வி முறை மாறிக் கொண்டே வருகிறது. இன்று ரஷ்ய நாட்டுக் கல்விக்கும் அமெரிக்க நாட்டு கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஜப்பான் நாட்டு கல்விக்கும் நம் நாட்டுக் கல்விக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கல்வி முறைக்கும் தற்போதைய கல்வி முறைக்கும் இடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. பல்கலைக்கழகங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரு நாட்டின் ஆட்சி மொழி, வட்டார மொழி, நாஷனல் லாங்குவேஜஸ், அஃபிஷியல் லாங்குவேஜ் போன்றவற்றை தயாரிப்பது பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு முக்கிய பணியாகும். மொழிப்பிரச்சனை பற்றி அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது, தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. பதினைந்து ஆண்டுகளாக எவ்வளவோ செய்யவில்லையா? வட்டார மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டும் என்று சொல்லவில்லையா? அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது? உங்கள் மீது மாசற்ற நம்பிக்கை உண்டு, இன்று எவ்வளவு அலுவலகங்களில் நிர்வாகம் தமிழில் நடக்கிறது? இங்கு திருத்தங்கள் கூட ஆங்கிலத்தில்தான் பிரேரே பித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு பேர்கள் சுருக்கெழுத்து படித்துக் கொண்டார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு தட்டெழுத்து தெரியும்? நம் மாநில ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று சட்டம் கொண்டு வந்தோம். எவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன? இந்த சட்டசபையில் தமிழில், வேண்டுமானால் இந்தியிலும் பேசலாம். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பேசு புதிய சட்டத்தின் மூலம் வகை செய்ய வேண்டிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆங்கிலத்தில் இங்கு பேசுவதற்கு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியிருந்தது. ஆட்சிமொழி தமிழ் என்று இம்மன்றம் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றியது. அதே போன்று பல்கலைக் கழகத்திற்கும் செய்ய வேண்டாமா? இந்திய அரசியல் சட்டத்தில் Hindi shall be the official language of the Union. என்றிருப்பது போன்று Tamil shall be the medium of instruction in Madras University. என்று சட்டத்திலேயே போட வேண்டும். இது ஒரு சாதாரண விஷயம் என்று சொன்னார்கள். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக, பயிற்சி மொழியாக ஆவதில் யாருக்கும் ஆட்சேபனை இருக்கமுடியாது. இது விவகாரமாக்கவேண்டிய விஷயமல்ல. நான் ஒன்று வேண்டிக் கொள்கிறேன், எவ்வளவோ தோல்விகள் அடைந்திருக்கலாம். தாஷ்கண்ட் பிரகடனத்தைப் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகிறார்கள். உலகப் பிரசித்தி பெற்ற அந்த தஸ்தாவேஜி எந்த மொழியில் எழுதப்பட்டது? ரஷ்ய நாட்டு மொழியில் முதலில் எழுதப்பட்டு முதலில் கோலீஜின் அவர்கள் பார்த்து பின்னர் சாஸ்திரி அவர்களிடமும், அய்யுப்கான் அவர்களிடமும் காண்பித்த பிறகுதான் வேறு மொழிகளில் எழுதினார்கள். ஆக, மொழி உணர்வு என்பது உலகம் முழுவதிலும் இருக்கிறது. நாம் ஒப்புக் கொண்டதை நடைமுறையில் கொண்டு வர என் தடுமாற்றம்? திரு. லட்சுமணசுவாமி முதலியார் அவர்கள் சொன்னால் நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால் நீங்கள் சொல்லலாமா? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாயகர்கள் சொல்லலாமா? நீங்கள் 'மக்கள் உணர்வுகளை பிரதி

1st February 1966] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

பலிக்க வேண்டாமா? இது எதற்கு, எல்லாவற்றையுமே போட்டு விடலாமே என்று சொன்னார்கள். நான் இந்த ப்ரியாம்பிளை படிக்கிறேன். இங்கு என்ன கூறப்பட்டிருக்கிறது?

Whereas it is expedient to reorganise the University of Madras with a view to establishing a teaching and affiliating University at Madras while enabling the University to continue to exercise due control over the quality of the teaching given by college which are affiliated to or approved by the University of Madras.

And whereas it is desirable to foster the development of academic life and corporate unity as well in the colleges as in the University by so promoting co-operation among the colleges and between the University and the colleges as to utilize to the full the teaching resources available within the University.

And whereas it is desirable by the concentration of resources for higher teaching and research at suitable centres to prepare for the institution of new Universities;

And whereas the previous sanction of the Governor-General has been obtained for the passing of this Act;

It is hereby enacted as follows:—

இதற்கு மத்தியில் ஓரிடத்தில் . . . ,

And whereas it is imperative that the University should take active steps to implement Tamil, the official language of the State, progressively as medium of instruction for all courses of higher studies.

என்ற ஒரு வாசகத்தை இணைப்பதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிடும்? இதில் எங்கே சிரமம் இருக்கிறது என்பதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இதைப்பற்றி இன்னும் யோசிக்க வேண்டும் என்று ஆட்சியினரை பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான்கு கலைகள் இருக்கவேண்டும், பல விஞ்ஞான பாடங்கள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற நேரத்தில் இதை மட்டும் ப்ரியாம்பிளில் சொல்லுவதில் என்ன தவறு ஏற்பட்டுவிட முடியும்? ஒன்றை நாம் கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதன் பின்னால் அதை செயல்படுத்துவதைப்பற்றி இதில் சொல்வதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்ட வேண்டும்? சோஷியலிசம் என்று நாம் எழுதி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் நடைமுறையில் அமல் படுத்துவதில்லை. இதை விட்டு சோஷியலிசம் பிடிக்காது என்று சொல்லுபவர்களை அவர்கள் கருத்து நமக்கு பிடிக்காவிட்டாலும் வெளிப்படையான திறந்த மனதுக்காக பாராட்டலாம். ராஜாஜி அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சோஷியலிசத்தால் முன்னேற்றங்கள் தடைபடும் என்று. அதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும் அவர் கருத்தை ஓரளவுக்கு புரிந்து கொள்ள

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1st February 1966]

முடிகிறது. ஆனால் சோஷியலிசம் வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு, அதை அமல் நடத்துவதில் பின் தங்குவது சரியாக இராது. அந்த முறையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தில் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று இதில் சேர்ப்பதில் என்ன கஷ்டம் வந்து விடும்? எத்தனையோ சட்டங்களை நாம் போடுகிறோம். அவற்றையெல்லாம் உடனடியாக நிறைவேற்றி விடுகிறோமா? அந்த வகையில் தான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது, இதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாக நான் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் இந்திய பிரதமராக இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள், மொழிப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தளவில், மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு இன்றைய தினம் மொழிப்பிரச்சனை என்பது அரசியல் பிரச்சனையோடு இணைந்திருக்கிற ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று இந்த மசோதாவில் சேர்ப்பது அவசியம் என்பதை ஏன் இவர்கள் உணர மறுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இன்னும் நான் பணிவோடும் வணக்கத்தோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், உங்களுக்கு தமிழில் இருக்கிற ஆர்வத்தில் எங்களுக்கு நிறைய நம்பிக்கையிருக்கிறது. நீங்கள் சொல்வதில் எல்லாம் நிறைய நம்பிக்கை இருக்கிறது. கோலாலம்பூரில் மகாதாடு நடைபெறப் போகிறது, ரஷ்யாவில் கூட தமிழ் மொழி வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அதையெல்லாம் நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இந்த நாட்டினுடைய குடிமகன், மற்ற நாட்டினுள்ளவர்களைப்போன்று, உத்திரப் பிரதேசத்திலுள்ளவர்களைப் போன்று மராத்திய நாட்டினுள்ளவர்களைப் போன்று இந்தியப் பேரரசில் தமிழுக்கு இடமுண்டு என்று தலைநிமிர்ந்து சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு நாம் வழிவகை செய்து வைக்கவேண்டாமா? இந்திய நாட்டில் மத்திய அரசியல் மட்டுமல்ல உலக அரசுங்கிலே கூட, தமிழ் இடம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு வழி தேட வேண்டும் என்னின்ற உணர்வு இன்றைய தினம் தமிழர் சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட அந்த புனிதமான எண்ணத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டியது நாம் அல்லவா? ஏதோ பத்தோடு பதினொன்றாக நிறைவேற்றினோம் என்கின்ற காரியம் அல்ல இது, தமிழ் சமுதாயத்தோடு, தமிழர்களுடைய வாழ்க்கையோடு இணைந்த பிரச்சனை இது, அந்த வகையில் இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பார்க்கவேண்டும். திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கேட்டார்கள், தமிழ், தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, எல்லாவற்றிலும் ஆங்கிலம் தானே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கேட்டால் நாங்கள் ஆங்கிலத்தை புழுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள், இத்தியை புழுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தமிழ் வளர்ச்சி அடைய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம், அதே நேரத்தில் இந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கப்படுகிறது, ஒரு முனையில் இந்தி வேண்டும் என்று ஒப்புக்கொள்ளுங்கள், அதை நான் பாராட்டுவேன்.

1st February 1966]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுடைய கருத்தை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களா என்பதைத் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களுக்கு ஏ-முதல் இஸட்-வரை எத்தனையோ கருத்துக்கள் இருக்கும். அதையெல்லாம் நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று அர்த்தமா . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுடைய கருத்தை ஒத்துக்கொள்கிறீர்களா . . .

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதில் எல்லோரும் ஒன்று தான், எல்லோருடைய கருத்தும் ஒன்று தான். மேலே போகவேண்டும் என்பதில் எல்லோருக்கும் ஒரே கருத்துத்தான். ஆனால் படிக்கட்டுகளில் தான் வித்தியாசம் இருக்கும். தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று நாம் சட்டம் செய்திருக்கிறோம். கொள்கையளவிலும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதையொட்டி வருகின்ற இந்த நடவடிக்கையிலும், தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கவேண்டும் என்பதைச் சேர்ப்பதற்கு என்ன சிரமம் இருக்கிறது? இதைச் சேர்ப்பதின் மூலமாக இந்த மன்றத்திற்கே சிறப்பைத் தேடித் தருவதாக இருக்கும். ஆட்சிமொழியைப் பொறுத்தவரையில் சிறந்த தொரு முடிவை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம் என்கின்ற பெருமை நம்மை சாரும். இந்த மன்றத்திற்கு அந்தப் பொருமை சாரும், இது ஏதோ ஒரு தனியான பிரச்சனை அல்ல, நம்மிடத்தில் தொடர்ந்து இருந்து வரக்கூடிய பிரச்சினையாகும். இது யாருடைய தனிப்பட்ட பிரச்சனையல்ல, பொறுக்குக் குழுவில் இதற்காக நான் மறுப்புகள் எழுதினேனே தவிர, இது தான் பிரச்சனை; இந்த அம்சத்தை அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டு, பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டார்களேயானால் பல காலமாக தாமதப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு காரியத்தை முடித்தவர்களாவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதைச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் கோபப்பட வேண்டியதில்லை, தமிழ் போதனாமொழியாக இருக்கும் என்பதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான இடைஞ்சலும் இராது. கொள்கையளவில் ஒத்துக்கொண்ட பின்னால் இதை சேர்த்துக்கொள்வதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. நம்மில் பல அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்தாலும் அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, ஒரு மனதாக இந்தப் பெரிய பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நிறைவேற்றுகின்ற தீர்மானத்திலே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை நான் வற்புறுத்துகிறேன் என்று அர்த்தமல்ல, அவர்களே இதை முன்மொழிந்து நிறைவேற்றுவார்களேயானால் இந்த மன்றமும் வரலாற்று சிறப்பை அடையும் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு இதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று மீண்டும் பணிவாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடிக்கிறேன்.

[1st February 1966]

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது திரு. மதியழகன் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை ஆட்சியினரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை தொடங்குகிறேன். கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் நமது கனம் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய மனம் திரும்புவதற்கும் மனம் இரங்குவதற்கும் தக்க முறையில், இனிமையான, குளுமையான சிறந்ததொரு உரையை யாற்றியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு தாபந்தரியமாக அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது அவர்களுடைய அருமையான வேண்டுகோளுக்கு அரசாங்கம் செவிசாய்த்து, திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது பொருத்தமும் சிறப்பும் உடையதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய கருத்து மொழித்துறையில் என்ன என்பதை இந்த சபை நன்றாக அறியும், கனம் முதல்வர் அவர்களும் நன்றாக அறிவார்கள். தமிழ் நம்முடைய தாய் மொழி என்பதால் மட்டுமல்ல, தமிழ் மொழி என்பது, வளமான திறமான செவ்விய மொழி என்பதை உலகமே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படி அல்லாவிட்டாலும் கூட தமிழ் மொழி வளமிக்க தொன்மையான ஒரு மொழி என்பதையும் நாம் அறிவோம். அதற்கான காரணங்களுக்கெல்லாம் நான் போக விரும்பவில்லை. மனிதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கருத்தை பரிமாறிக்கொள்வதற்காக மொழிவது தான் மொழி எனப்படும். இந்த நிலையில் எவர் ஒருவன் எந்த மொழியை பேசுகின்றானோ—அல்லது எவர்—அவர் ஆண்பாலாக இருக்கட்டும், அன்றி பெண்பாலாக இருக்கட்டும்—அந்த மொழியில் கற்பது தான் சாலப்பயனுடையதாக இருக்கும் என்பது உலகத்திலுள்ள கல்வித்துறை நிபுணர்கள் கருத்து. மொழியைப்பற்றி நுணுக்க ஆராய்ந்து பார்த்த பெருமக்களுடைய முடிவு இது. அதிலும் புரியக்கூடிய மொழியில் கற்பிப்பது மட்டுமல்ல, எவர் எந்த மொழியில் சிந்திக்கின்றார்களோ அந்த மொழியிலேயே கற்கவேண்டும். கற்பிக்க வேண்டும். சிலருக்கு சில மொழிகளில் பேசுவதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இருப்பினும் அந்த மொழியிலேயே சிந்திப்பதற்கு முடியாமல் போய்விடும். சிந்திக்கின்ற மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் மொழியிலேயே கற்கும் போது, அல்லது கற்பிக்கும்போது, அதில் ஐயம் திரிபற விஷய ஞானத்தை, பொருள் அறிவை புரிந்து கொள்ள முடியும், ஆற்றலும் பெற்று வளர முடியும் என்பதை விஞ்ஞான ரீதியாக கல்வித்துறையை ஆராய்ந்த பெரியவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், இதையும் நாம் நன்கு அறிவோம். இதை நாம் மனத்தில் கொள்ளுகிற பொழுது, ஆட்சியாளர்களுக்கும் மற்றவர்களும், தமிழ் மொழியில் ஆர்வம் குறைந்தவர்கள் என்று நான் கணக்கிடவில்லை. ஒருவருக்கொருவர் அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பற்றை மதிப்பிட நான் விரும்பவில்லை. அதைக் குறித்து தாஷ்ணைகள் சொல்வதோ, வசவுகள் சொல்வதோ தேவையில்லை. இதை ஒருவருக்கொருவர் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டு, தன் சுய கௌரவம் என்ற ஒன்றைப்பாசாட்டிப் பிடிவாதம்

1st February 1966]

[திரு. சா. கணேசன்]

காட்டாமல் கொஞ்சம் விட்டு விட்டு, தேரான நெறியில் நின்று பிரச்சனையை அணுக வேண்டும். யார் யார் வாய் எப்பொருள் கேட்பினும், அப்பொருள்களிலுள்ள மெய்ப்பொருளை எடுத்து கையாள முற்படுவது தான் சரியானதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழில் தமிழ் மக்கள் கற்பார்களானால், இன்று 10 ஆண்டுகள் கற்கப்படுகிற கல்வியை 5 ஆண்டுகளிலே அகே அளவுக்குப் பெற முடியும். அதன் மூலமாக, தமிழிலேயே கற்றார்களேயானால், இப்போது ஜப்பான், ரஷ்யா போன்ற பிரதேசங்களிலே அல்லது நாடுகளிலே இருக்கிற நிலையிலே பல் வேறு துறையிலும் வளர வாய்ப்பு, கலப்பமான வாய்ப்பு, எளிதான வாய்ப்பு எல்லோருக்கும் கிட்டுகிற பரவலான வாய்ப்பு நமது மானவகைகளுக்கும் கிட்டும். அப்படிச் சிட்டுவதன் மூலமாக இவன் உலகப்போராங்கில் தன் திறமை காரணமாக இடம் பெறுவது எளிதாக ஆக முடியும். அதே நேரத்தில் தமிழ் தமிழ் என்று சொல்லிக் கொண்டு, பிற, வளர்ந்த, பல வளங்களையும் பெற்றிருக்கிற சிறந்த மொழிகளை உதாசினம் செய்து விடுவதும் தமிழன் வாழ்வுக்கு தீமை செய்து விடும். குறிப்பாக என்னுடைய கருத்து, நான் சொல்ல விரும்புவது, ஆங்கிலத்தை எந்தக் காரணத்தை முன் வைத்தும், தமிழ் பற்றின் காரணமாகப் புறக்கணிக்கக் கூடாது. தமிழே எனக்கு உரிய மொழி, தமிழுக்கே என் வணக்கம் என்று இருந்த போதிலும், அதே நேரத்திலே, எல்லா வளங்களையும் தன்னகத்தே நிரம்ப வைத்துக்கொண்டு, பல்வேறு நாட்டவர்க்கும் தொடர்பு மொழி என்று வந்து விட்ட நிலையில் உள்ள ஒரு மொழியை உதாசினம் செய்து விட்டு சில பல துறைகளில் ஊர்ந்து விட்டாலும் கூட, உலக ஆரங்கில் உறுதியான நிலையான ஸ்தானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று எண்ணுகிற நிலையில் அதற்கான வாய்ப்பு குறுகிவிடும். இதையெல்லாம் நாம் மனத்திலே கொண்டு உலக மொழியின் மீது வெறுப்பு இல்லாமல், தாய் மொழி மீது பெரும் பற்றோடு, பல்வேறு விஞ்ஞானத் துறையிலே, மொழி அல்லாத பொருள் பாடங்கள் இருக்கின்றனவே, பிற மொழி மூலமாகக் கற்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறதில் மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்காலம் அல்லது அறியும் காலம் மிகுகிறது என்பதையெல்லாம் தெளிந்து, இதைத் தமிழிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்பதிலே இரண்டிவித அபிப்பிராயம் இல்லை என்ற நிலையை இந்த மாநிலத்திலே காண்கிறோம். இந்த நிலையிலே, இந்த முன்னுரை அல்லது முகவுரை அல்லது பாயிரம் இருக்கிறதே, அதற்குள்ளே நான்காவது பகுதியாக இந்தத் திருத்தத்தையும் சேர்த்து விடுவதால் குறை ஒன்றும் இல்லை. அப்படிச் சேர்ப்பதிலே தீமை இருக்கிறதா அல்லது கொஞ்சம் நன்மை ஏற்படுமா, வளம் ஏற்படுமா, உறுதி ஏற்படுமா என்பதை மனத்திலே கொண்டால், இது வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கு அதிகமான, அழுத்தமான காரணம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இதை ப்ரீ ஆம்பிளில் சேர்ப்பதனாலே ஆட்சியாளர்களுக்கோ, அரசாங்கத்திற்கோ எவ்வித இடையூறும் ஏற்பட்டு விட முடியாது. ஆகவே இதை மீண்டும் அரசாங்கம் மனத்திலே சிந்தித்து, விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் சிந்தித்து, இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவது சரியாக இருக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்தை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சா. கணேசன்] [1st February 1966]

ஆசைப்படுகிறேன். இதே நேரத்திலே மீண்டும் சொல்லுகிறேன், கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் இவ்வளவு உருக்கமாக, இவ்வளவு மனம் இளகும்படியாக, எல்லோரும், ஆட்சித் துறையிலே இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும், மகிழும்படியாகப் பேசி இப்படி வேண்டிக் கொண்டதற்காகவாவது இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வேண்டி அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. மதியழகன் தந்திருக்கிற திருத்தத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் கூற நான் விரும்புகிறேன். தமிழைப் பாட மொழியாகக் கல்வாரிகளிலே ஆக்கவேண்டும் என்பதைக் கொள்கை ரீதியிலே ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற நாம், பல்கலைக் கழகத்தில் அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்கு இந்த முன்னுரையிலே குறிப்பினைச் சேர்க்கவேண்டும் என்பதைத் தான் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் அவர்களுடைய திருத்தம் இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறதே தவிர, வேறு புரட்சிகரமான எதோ ஒரு மாறுதலைச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி, அதற்கு எப்படி இணங்குவது என்று திக்குமுக்காட வைக்கிற நிலைமையை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்படுத்தவில்லை என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக பன்மொழிப் புலவர் ஒருவர், தமிழ்க் கடல் என்றெல்லாம் புகழத் தக்க திரு. தெ. பொ. மீ. அமைகிறார்கள் என்று கேட்டு தமிழகம் உள்ள படியே பெருமகிழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்று கூறுவதில் வியப்பு ஒன்றும் இல்லை. ஆனால், நல்ல தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் சான்றோர் ஒருவரைத் துணை வேந்தராகப் பெற்றிருக்கிற அந்தப் பல்கலைக்கழகம் தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குகிற திட்டத்தைத் தொடர்ந்து தீவிரப்படுத்துமா என்கிற ஐயப்பாடு இந்த மகிழ்ச்சிக்கிடையே தமிழக மக்களுக்கு ஏற்படாமல் இல்லை. நான் கடந்த சில கிழமைகளுக்கு முன் துணை வேந்தராக அமைகிற பன்மொழிப் புலவர் திரு. தெ. பொ. மீ. அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சினை ஒரு ஏட்டில் படிக்க நேர்ந்தது. அதிலே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆக வேண்டும், அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டு விட்டு, 'அதுதான் என்னுடைய கொள்கை' என்றும் வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு, அதே நேரத்திலே இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார். தமிழ் பாடமொழியாக ஆகவேண்டுமென்பது என் கொள்கையே தவிர, நான் கூறுகிற கருத்தே தவிர, அது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று யாரும் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறியிருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட சங்கடம் மதிப்பிற்குரிய துணை வேந்தர் அவர்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தச் சங்கடம் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் மனமார, நெஞ்சார, தமிழ் தான் பல்கலைக் கழகத்தின் பாட மொழியாக ஆகவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். ஆனால் அவர் அது தனிப்பட்ட தன்

1st February 1966] [திரு. மு. கருணாநிதி]

கொள்கையே தவிர இந்த பல்கலைக் கழகத்தின் முடிவாகவோ, கொள்கையாகவோ இருக்கும் என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது என்று சற்று நழுவிவிடுகிறார். அப்படி அழுத்தமாகப் பேச முடியாததற்குக் காரணம் அது. முன்னுரையில் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதுதான். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழைப் பாடமொழியாக ஆக்குகிற முயற்சியில் படிப்படியாக, தீவிரமாக இல்லாவிட்டாலும் படிப்படியாக செயல்படும் என்று முன்னுரையில் கனம் அங்கத்தினர் மதியழகன் கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தால் பன்மொழிப் புலவர் அவர்கள் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறியிருப்பார்கள். இந்தக் கொள்கை தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று கூறியிருக்க முடியும். இரண்டையும் தனித்தனியாகப் பிரித்து, தன் கொள்கை இது, இது தான் பல்கலைக் கழகத்தின் கொள்கை என்று சொல்லத் தயாராக இல்லை என்று நழுவிக்கொள்வதற்கான நிலைமை ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே முன்னுரையில் நண்பர் மதியழகன் கொண்டுவந்திருக்கிற திருத்தம் ஏற்கனவே அந்தச் சட்டத்தில் இடம் பெறுவது தான். ஆகவே இதைச் சேர்ப்பதில் என்ன சங்கடம் இருக்கிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவில்லை—விளக்கவும் முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படி பண்படும்படியாக ஒன்றும் இல்லை. ஆட்சி மொழிபற்றிப் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த உறுதி மொழியை அரசியல் சட்டத்தில் இணைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் உள்ள சங்கடங்களை எடுத்துக் காட்டியது போல எடுத்துக் காட்டும் அளவுக்கு எந்தச் சங்கடமும் இல்லை என்று கருதுகிறேன். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அப்படி ஏதாவது இருப்பதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. இனியும் தெரிவிப்பார் என்று நினைக்கவில்லை. எந்தச் சங்கடமும் இல்லாமல் தமிழகத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒத்துக்கொள்ளும், தமிழக மக்கள் வெகுவாக எதிர்பார்க்கும், பன்மொழிப் புலவர் தெ. பொ. மீ. போன்ற பெரியவர்கள் உள்ளத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிற இந்தகைய கொள்கையை முன்னுரையில் சேர்த்து விடுவதால் எந்தத் தவறும் ஏற்பட்டுவிடாது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த மதியழகன் கொண்டு வந்தார் என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது என்று எண்ணினாலும், இதை கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களே கூடக் கொண்டுவரலாம்; ஆகவே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பெரிய மனது வைத்து இதை ஏற்றுக்கொண்டு, புதிய சகாப்தத்தை தொடங்கி வைத்தார் என்ற நற்பெயரைத் தட்டிக்கொண்டுபோக வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை பிரேரேபித்த கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாகப் பேசினார்கள், உணர்சிவசப்பட்டு பேசினார்கள். நான் ஒரு காலும் அவர்களுடைய நோக்கத்தை தவறுதலாகக் கொள்ள மாட்டேன். உண்மையான கவலையோடு, உண்மையான ஆர்வத்தோடுதான் இந்தத் திருத்தத்தை இன்று பிரேரேபித்திருக்கிறார்கள், அன்று 'டிசென்டிங் மினிட்டும்' எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

சுதந்திராக் கட்சித் தலைவர் கனம் திரு. கணேசன் அவர்கள், இவ்வளவு உருக்கமாக பேசினதற்காக நான் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறினார்கள். உருக்கமாகப் பேசுவது ஒன்று, அதைப் பாராட்டுவது ஒன்று. ஆனால், இது சரியில்லை என்று நான் நினைக்கிறபொழுது கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உருக்கமாகப் பேசியதற்காக இதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்றால், நான் அவர்களையே ஏமாற்றுவதாக ஆகும். இதிலே கருத்து வேற்றுமை ஒன்றுமில்லை. தமிழ் பாட மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு, எவ்வளவு சீக்கிரம் அதை நிறைவேற்ற முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இதை நிறைவேற்றுவதற்கு வழி என்றால், இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்துவிட்டால் இது நிறைவேற்றப்பட்டு விடும், இருக்கிற குறை தீர்ந்துவிடும் என்று நினைக்கிறார்கள் கனம் உறுப்பினர்கள். நான் முன்பே விளக்கினேன். 'ப்ரியாம்பிள்' சட்டமாகாது. சட்டத்திலே இல்லை என்று நினைத்துக் கொண்டு, 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டால், அது எதிர்பார்க்கிற பலனை அளிக்காது. சட்டத்தில் இருக்கிறது. இப்பொழுது சட்டத்தில் ஒன்றும் தடையில்லை. சட்டத்தில் இல்லை என்று நினைத்துக்கொண்டு 'ப்ரியாம்பிளில்' போட்டு, அதற்குரிய திருத்தம் வந்து, விவாதிக்கப்பட்டு, இந்த மன்றம் ஏற்றுக் கொண்டால், பின்னால் விவாதம் வந்தால் வழக்கு ஏற்பட்டால், சட்டத்தில் இருக்கிறதா, இல்லையா என்று சந்தேகம் வரும். அதற்காகத்தான் நான் இதை ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு காரணம் ஒன்றுமில்லாமல் இல்லை. வெறும் பிடிவாதத்திற்காக, கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்பதற்காக நான் இதை எதிர்ப்பதாகச் சொல்லுவது தவறு. ஒரு முறையாவது கனம் உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்களிடம் மேலும் நல்ல பெயர் பெறவேண்டும் என்ற ஆசை எனக்கு இல்லையா (சிரிப்பு).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அந்த ஒரு முறை இந்த முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : மதுரை பல்கலைக்கழக துணை வேந்தர் கருத்துத் தெரிவித்ததுபற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சொல்லியதுதான் முறை. அவர் வைஸ்-சான்ஸ்லராக இருக்கிறார் அந்த யுனிவர்ஸிட்டிக்கு. அவர் சர்வாதிகாரி இல்லை. தன்னுடைய கருத்தைச் சொன்னார், யுனிவர்ஸிட்டி முடிவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார். அதுதான் முறை, இப்பொழுது 'ப்ரியாம்பிளில்' இதைச் சேர்த்திருக்கிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். 'ப்ரியாம்பிளில்' அப்படி யிருந்தால்கூட, திரு. மீனட்சிசுந்தரனார் இப்படித்தான் சொல்லுவார். 'ப்ரியாம்பிளில்' சொல்லப்பட்டிருந்தால், பாட மொழி பற்றி புதிய ஒரு முடிவு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அர்த்தம் இல்லை. செனட்சபை இருக்கிறது, சட்டம் இருக்கிறது. சட்டத்தில் தமிழ்தான் பாடமொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று ஏதாவது பிரிவு இருந்தாலும் அதை நிறைவேற்றுவதற்கு செனட்

1st February 1966] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

சபை இருக்கிறது. அதுதான் மொழி என்று 'ப்ரியாம்பினில்' இருந்தால் கூட, திரு. மீனாட்சிசுந்தரனாரின் உரை வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது. ஆனால், இந்த 'ப்ரியாம்பினில்' இந்தத் திருத்தம் இல்லாமலேயே பல்கலைக்கழகம் இன்னும் அதிகமாக தமிழ் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தவேண்டும், தமிழைப் பாட மொழியாக ஆக்குவதிலே வேகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்ற கருத்து இருக்கிறது. அதற்கு இந்த பல்கலைக் கழகம் ஒருக்காலும் குறுக்கே நிற்காது, நிற்பதற்கு ஒன்றும் இடமில்லை, நிற்பதற்கு யாரும் விட்டுவிடமாட்டார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட யூனிவர்ஸிட்டி அமையாது. இதுவரையில் அந்த வகையிலே நடக்கவில்லை. நான் முன்பே விளக்கினேன். அரசாங்கம் என்னென்ன கருத்துக்கள் தெரிவிக்கின்றதோ அவைகளையெல்லாம் வைஸ்-சான்சலர் தயங்காமல் ஏற்றுக்கொண்டு, வசதிகளை அளித்துக்கொண்டுதான் வருகிறார்கள். 'ப்ரியாம்பினில்' இதைப் புதிதாகப் போட்டால் தவறுதலான கருத்து ஏற்பட்டுவிடும் என்பதுதான் என்னுடைய அச்சம். இது ஒரு நிழல் போன்றது, 'ஷாடோ' போன்றது. இதைப் பிரமாத்தமாக வைத்துக்கொண்டு 'ஷாடோ'வை பிடிக்க முயல்வதில் பிரயோசனமில்லை. உண்மையாக எதைப் பிடிக்கவேண்டுமோ அதைப் பிடிக்க வேண்டும். சட்டத்தில் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம், அதை அமலுக்குக் கொண்டு வருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. 'ப்ரியாம்பின்' பற்றி அதிகமாக விவாதிப்பதில் ஏதோ இதில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது போல வெளியிலே இருப்பவர்களுக்குத் தோன்றும். அதுவும் கூடாது. ஆகவே, இந்த 'ப்ரியாம்பினுக்குக்' கொடுத்திருக்கிற திருத்தத்தை கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் வலியுறுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(Sri K. A. MATHIALAGAN rose.)

Mr. DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should confine his remarks only to the points raised by the Hon. Chief Minister.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பிரிவிலே இதைப்பற்றி போடலாம் என்று பொறுக்குக் குழுவில் விவாதத்தின் போது நான் கூறினேன். அதுபற்றி நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கிறது. பொறுக்குக் குழுவின் அங்கத்தினராக இருந்த கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களும் இதை அறிவார்கள். இருந்தாலும், ஒரு சமாதானமாக இருக்கட்டும் என்ற வகையிலே இதைப்பற்றி 'ப்ரியாம்பினில்' கூறிவிட வேண்டும் என்றுதான் இந்தத் திருத்தம் கொடுத்தேன். ஆகவே, இதை அருள்கூர்ந்து ஏற்கவேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை)

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதற்கு அவசியமே இல்லை. இப்பொழுது இருக்கிற சட்டப்படி கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய லட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியும், நிறைவேற்றப்படும் என்று நான் உறுதி கூறக்கூடும் பல்கலைக்கழகத்தின் சார்பாக. கனம்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [1st February 1966]

உறுப்பினர் அவர்கள் திருத்தத்தை வலியுறுத்துவது வேறு விஷயம். கனம் உறுப்பினர் மனம் குமுறி உணர்ச்சியோடு பேசினார்கள். அவர்கள் கொஞ்சம் கூட இதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பல்கலைக்கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இதிலே எவ்வளவு ஆர்வமும், சுவைமும் செலுத்த முடியுமோ, அவ்வளவும் செலுத்தப்படும், அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி கவலையே வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைத் திருப்பிச் சொல்கிறேன்.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded.

The Hon. Speaker called first those Members who were in favour of the amendment to rise in their seats and then those who were against the amendment in each block. The number of Members who rose in favour of the amendment was 40 and the number of Members who rose against the amendment was 63.

The amendment was declared lost.

12-30
p. m.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That clause 9 do stand part of the Bill.’

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I move the following amendment :—

‘Substitute the following for the proposed sub-sections (1) and (2) of Section 11 of the principal Act and re-number sub-sections (3) to (5) as sub-sections (2) to (4) :—

“11. *The Vice-Chancellor.*—(1) Every appointment of the Vice-Chancellor shall be made by the Chancellor from out of a panel of three names recommended by the Senate.”’

The amendment was duly seconded.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றி நான் அதிகமாக எடுத்து விளக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏனென்றால், இதைப் பற்றி அதிகமாகவே எடுத்துப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று எல்லா மன்ற உறுப்பினர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதுபற்றி முன்பே நான் விளக்கியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை என்று மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 to 36 were put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

1st February 1966]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

‘That the Madras University (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 42 of 1965), as amended by the Joint Select Committee, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill, as amended by the Joint Select Committee, was passed.

(4) THE MADRAS GIFT GOODS (UNLAWFUL POSSESSION)
AMENDMENT BILL, 1966.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, and move—

‘That the Bill^a be taken into consideration.’

Sir, this is a simple measure. Members are aware that Voluntary International Organisations like the CARE, UNICEF, etc., have been supplying substantial quantities of milk powder and other commodities for distribution to school children, Maternity and Child Welfare Centres, Hospitals, etc. In order to see that these commodities supplied by the relief organisations reach the children without any leakage of any kind and to prevent any possible misuse, the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Act, 1961, was passed.

Cornmeal, milk powder and vegetable oil supplied by the relief organisations are now covered by the said Act. The CARE organisation is now supplying butter oil also. This commodity and other new items which may be supplied by the relief organisations have to be brought within the scope of the Act. It will not be convenient to amend the Act every time a new commodity is supplied by the relief organisations. It is, therefore, proposed to amend the Act so as to enable the Government to specify such items by notification. I would like to add that the CARE organisation has been so good as to offer more of such supplies and many other commodities to other institutions. I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. SPEAKER: The question is—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Enacting Formula and the Long Title were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“That the Madras Gift Goods (Unlawful Possession) Amendment Bill, 1966, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.